

به نام خدا

مرکز دانلود رایگان
مهندسی متالورژی و مواد

www.Iran-mavad.com

به نام خدا

عنوان مقاله:

بررسی کیفیت سطوح و ابزارهای اندازه گیری آن

هادی فتاحی

فهرست مطالب

<u>صفحه !!!</u>	<u>عنوان</u>
۳	۱- مقدمه.....
۴	۲- طبقه بندی سطوح.....
۱۶	۳- انواع روش های اندازه گیری زبری سطح.....
۱۸	۴- استفاده از ابزار سوزنکی.....
۳۶	۵- تداخل سنجی.....
۴۲	۶- میکروسکوپ هم کانون.....
۴۸	۷- اسکن میکروسکوپی پروب.....
۵۲	۸- اینترفرومترها (محاسبه تختی و موازی).....
۵۷	۹- منابع.....

!!

!!

!!

!

مقدمه:

امروزه مطالعه‌ی متدولوژی سطوح هر چه بیشتر در صنعت و تحقیقات رایج شده است. به علت گسترش این علم هر روزه تکنولوژی‌های قابل دسترسی برای مشاهده‌ی سطح و سایر کاربردهای آن ایجاد شده است. سوزنک‌های محاسبه‌کننده‌ی پروفیل سطح، تداخل‌سنجی نوری و میکروسکوپ‌های هم‌کانون، تکنولوژی‌های رایجی برای محاسبه کیفیت سطح می‌باشند.

به تناسبی که ساختار و ویژگی‌های سطح کوچک شده‌اند، نیاز برای اندازه‌گیری دقیق سطوح از اهمیت بیشتری برخوردار شده است. گسترش علاقه در نانو تکنولوژی باعث رشد تکنولوژی‌هایی برای اندازه‌گیری میکرون و حتی کوچک از آن شده است. یکی از موارد با اهمیت در اندازه‌گیری‌های کوچک، انتخاب ابزار مناسب برای اندازه‌گیری مورد نظر می‌باشد. روش‌های مختلف رایج و قابل دسترس مزایا و معایب خاص خود را دارند که به نوع نمونه و ویژگی‌های آن وابسته است.

در بسیاری از کاربردها، زمانی که دو سطحی که تماس حرکتی نزدیکی دارند، ترکیب سطح ارتباط تنگاتنگی با عملکرد دارد. نکته دیگری که باید بدان توجه داشت، بعد اقتصادی و هزینه‌ای آن است، چرا که صافی سطح بهتر، هزینه بیشتری را ایجاد می‌کند. پس لازم است که همیشه صافی سطح را به اندازه لیاقت قطعه و کارکرد آن در نظر گرفت.

!

به هر حال با وجود روغنکاری عالی بین دو سطح متحرک نسبت به هم (مثل شفت و یاتاقان آن) سایش وجود خواهد داشت. اگر سطوح بیش از حد زبر باشند، قله‌ها ساییده می‌شوند و سطوح هموارتر می‌شوند. زیرا در این شرایط نسبت به هنگامی که صافی سطح در ابتدای عمل در حد ایده‌آل و بهینه باشد، مقداری از سطح فلز برداشته می‌شود و انطباق دو قطعه به سرعت تغییر می‌کند. از سوی دیگر برخی اجزاء مثل قید و بندها و پین‌های فشاری برای این که عملکرد صحیحی داشته باشند، لازم است که اصطکاک در حد معینی باشد و اصطکاک نیز به طور مستقیم وابسته به زبری سطح است.

در حال حاضر، اندازه‌گیری زبری سطح کار بسیار ساده‌ای نیست و نیاز به مهارت در استفاده از ابزار خاص آن دارد.

طبقه‌بندی سطوح

از ابتدای ظهور و پدیداری مهندسی، این موضوع شناخته و پذیرفته شده بود که همه سطوح دارای ساختار و بافت! هستند اما از ابتدای دهه ۱۹۳۰ تلاش‌هایی برای تشخیص و متمایز نمودن آنها صورت گرفت. هنگامی که فهم و ادراک و شناخت نسبت به سطوح افزایش یافت (در ابتدا سطوح ماشینکاری شده، مورد مطالعه و بررسی قرار گرفتند)، ابزارهای که قادر به اندازه‌گیری پروفیل دو بعدی سطح باشند نیز توسعه و تحول پیدا کرده بودند. از همین اندازه‌گیری‌های نخستین، ترکیب شناخته شده زبری، اعوجاج و فرم به عنوان بافت و

!

ساختار! سطح تعریف شدند. بعدها واژه! بافت و ساختار! و تعریف آن در استانداردهای بین‌المللی گنجانده شد و با توجه به فهم و تعریف آن و استفاده فراوان آن، تعریف مجدد آن در حال حاضر غیرعملی و نشدنی است. با پیشرفت و توسعه تکنولوژی و افزایش فهم و ادراک نسبت به سطوح، به همراه رشد توانایی ساخت و به وجود آوردن سطوح طرح‌دار، مقوله تشخیص و تمایز سطوح، اخیراً جهت طبقه‌بندی با معنی تری بازنگری شده است.

دلایل گرایش و علاقه به فهم و تحقق! سطوح طرح‌دار! می‌تواند پارامترهای زیادی داشته باشد و این پارامترها می‌توانند کارکرد تعریف شده خاصی را سبب شوند یا در برخی موارد فقط برای زیبایی و دادن بافت ویژه‌ای به سطح استفاده می‌شوند. استوت، ۱۹۹۳ در مقاله‌ای با موضوع! سطوح مهندسی! به این موارد اشاره داشته است، در حالی که ایونز و بریان، ۱۹۹۹، تعریف مؤثرتری برای سطوح دارای ساختار، بافت‌دار و مهندسی ارائه کرده‌اند. در گردهمایی *CIRP* در پاریس، استوت، ۱۹۹۸ یک طبقه‌بندی بازنگری شده برای برخی سطوح تولید شده، پیشنهاد و ارائه کرد:

!سطوح دارای ساختار! سطوحی هستند که ساختار سطحشان به گونه‌ای طراحی شده است که عملکرد کاری ویژه‌ای را برای سطح میسر سازد؛
!سطوح مهندسی! به روش‌ها و شیوه‌های خاصی تولید می‌شوند که این روش‌ها، لایه‌های سطحی و زیرسطحی را تغییر می‌دهند تا عملکرد مورد نیاز ویژه‌ای حاصل شود.

!

ایونز و برایان، ۱۹۹۹، بعدها این اصطلاحات را پیشنهاد کردند:

سطوح دارای ساختار! - سطوح با یک الگو و نقش تعیین شده با نسبت بالای ظاهر و شکل

هندسی، طراحی شده برای یک عمل و کاربرد خاص؛

سطوح مهندسی! - سطوحی که فرآیند ساخت و تولید بهینه شده است تا تنوع در هندسه و یا

خواص ماده سطحی مشابه به وجود آورند که عمل و کاربرد خاصی را نتیجه دهند.

طبقه‌بندی ایونز/ برایان، اگر چه به وضوح مشخص نشده است، به نظر می‌رسد که آگاهانه و

عمدی محصولات تولید شده توسط سیستم‌های میکرو الکترومکانیکی (*MEMS*) را در نظر

نگرفته است چرا که روش ساخت و تولید توسط حکاکی شیمیایی فرآیند متداول ساخت

یک سطح در نظر گرفته نمی‌شود.

استوت و بلانت، ۲۰۰۱، طبقه‌بندی ارائه شده برای سطوح مهندسی را پذیرفته و با تعریف ارائه

شده برای سطوح دارای ساختار کاملاً موافق هستند. هم‌چنین ایشان پیشنهاد می‌کنند که این

تعاریف قسمتی از ترمینولوژی و اصطلاحات سطوح شوند. با تغییرات دیدگاه اخیر، ایشان

ایده‌های خویش را توسعه داده‌اند تا پاسخ محکم و مختصر و تعاریف مفیدی برای انواع

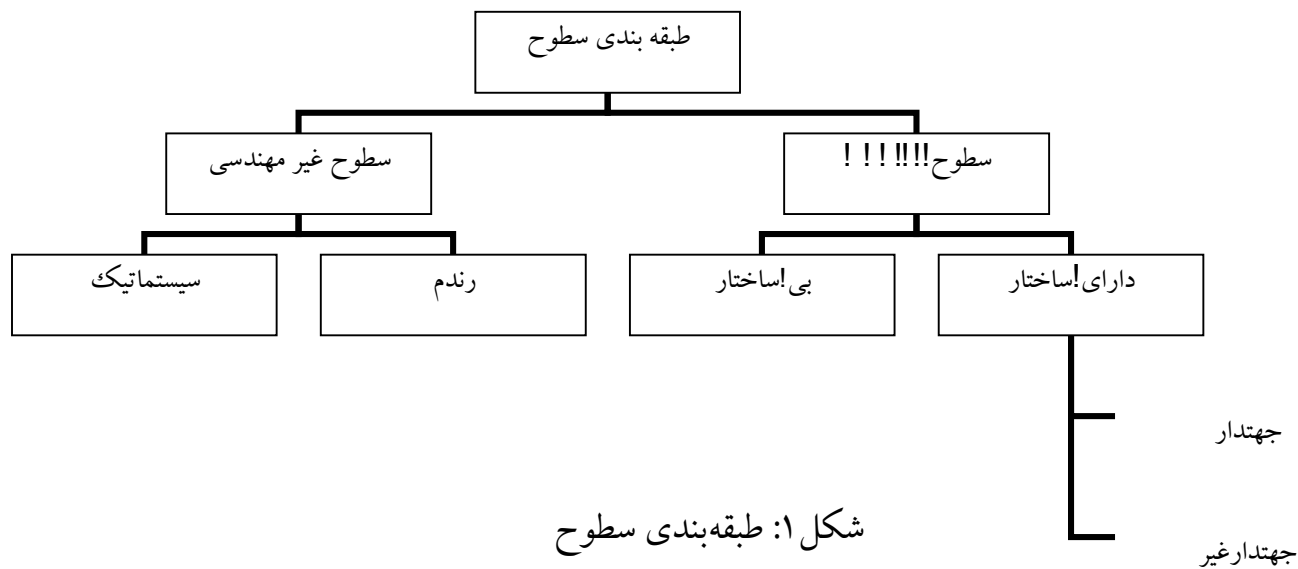
سطوح تولید شده، ثبت نمایند. تنها هدف انجام این کار، کاهش دوگانگی و تضاد در

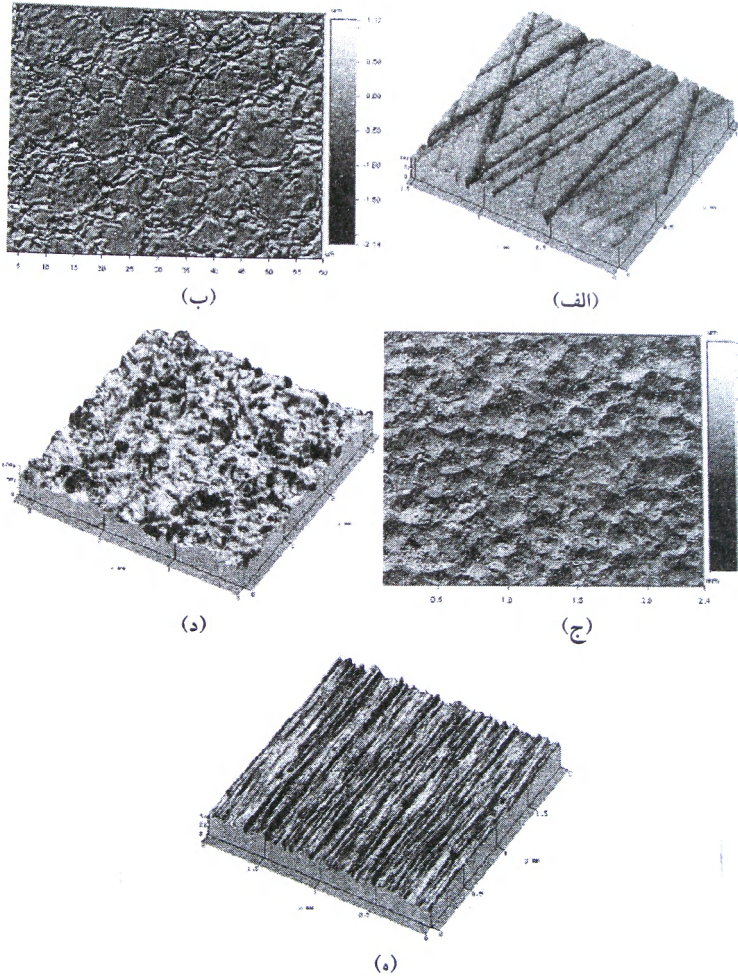
توصیف و شناسایی سطوح است. یک هدف خاص‌تر، بهبود و ارتقای فهم و درک سطوح

است که نتیجه آن کمک به کاربرد تکنیک‌های مهندسی جهت افزودن و بهتر نمودن تولید

!

عملی دامنه وسیعی از سطوح مهندسی! است. طبقه بندی زیر از طبقه بندی استوت و بلانت انتخاب شده است.

شکل ۲: مثالی از توپوگرافی سطوح طبقه‌بندی شده. (الف) سطح هونینگ شده: مهندسی، دارای ساختار، جهت‌دار؛ (ب) ورق فولاد ضدزنگ که انتخابی حکاکی و نورد سرد ملایم شده: مهندسی، دارای ساختار، غیر جهت‌دار؛ (ج) سطح فولاد شات‌پین شده با شیشه در فشار هوای $55psi$: مهندسی، بی‌ساختار؛ (د) توپوگرافی ریخته‌گری در ماسه: غیر مهندسی، رندوم؛ (ه) سطح فولاد سنگ خورده: غیر مهندسی سیستماتیک.

!

ناهمواری‌های سطح به صورت زیر دسته‌بندی می‌شوند.

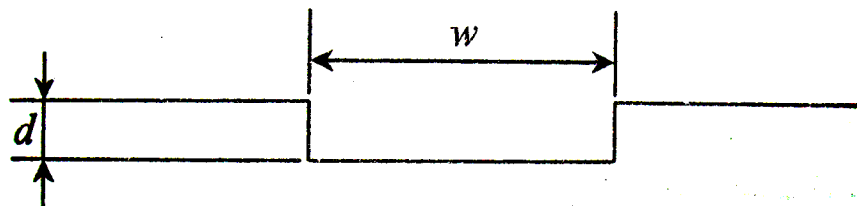
نوع A

نوع A انواع مختلفی دارد:

نوع AI: شیارهای عریض با انتهای تخت

شیارهای نوع AI در شکل ۳ نشان داده شده است. مقادیر اسمی عمق و عرض این نوع نمونه

نیز در جدول دیده می‌شود.

شکل ۳: شیار نوع AI

جدول ۱: مقادیر اسمی عمق و عرض نوع AI (ابعاد به میکرومتر)

100	30	10	3.0	1.0	0.3	عمق، d
500	500	200	200	100	100	عرض، w

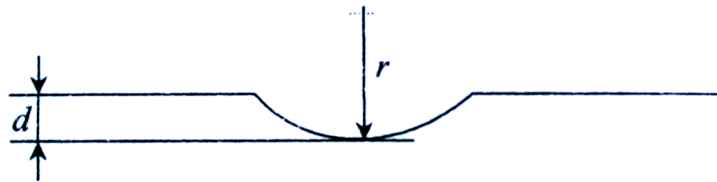
اگر از یک اسکید استفاده شود، آن اسکید نباید در همان موقع از شیار رد شود که سوزنک

ان شیار را اندازه‌گیری می‌نماید.

نوع A2: شیارهای عریض با انتهای گرد

!

شکل و اطلاعات مربوط به این نوع نمونه به ترتیب در شکل ۴ و جدول ۲ مشاهده می شود.

شکل ۴: شیار نوع A2

جدول ۲: مقادیر اسمی عمق و شعاع نوع A2

100	30	10	3.0	1.0	عمق، d (μm)
0.75	0.75	1.5	1.5	1.5	شعاع، r (mm)

اگر از یک اسکید استفاده شود، آن اسکید نباید در همان موقع از شیاری رد شود که سوزنک آن شیار را اندازه گیری می نماید.

شیارهای نوع B برای بررسی نوک سوزنکها

نوع B انواع مختلفی دارد:

!!

نوع B1

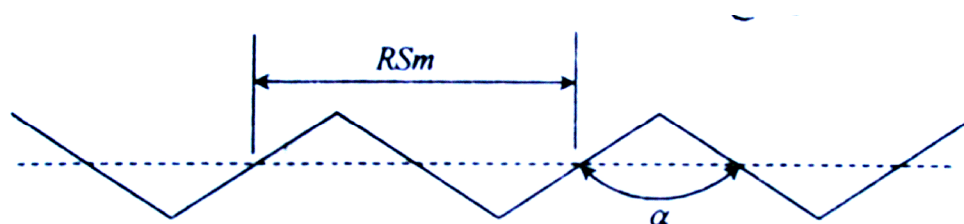
نمونه‌های دارای شیارهای نازک منفرد که در حال توسعه و پیشرفت است، اما تاکنون به اندازه کافی پیشرفت نکرده است تا اجازه استاندارد شدن بدان داده شود.

نوع B2

این نمونه‌ها دو گونه شبکه شطرنجی دارند که اساس آنها مشترک است که در ادامه تشریح می‌شوند.

الف) شبکه شطرنجی حساس

شیارهایی با شکل مثلث متساوی‌الساقین با قله‌ها و دره‌های تیز، برای آزمایش شعاع نوک‌های $10\mu m$. این نوع نمونه در شکل ۵ نشان داده شده است.

شکل ۵: شیارهای نوع B2 (شبکه شطرنجی حساس).

برای سوزنک‌های با شعاع نوک $10\mu m$:

$$\alpha = 150^\circ -$$

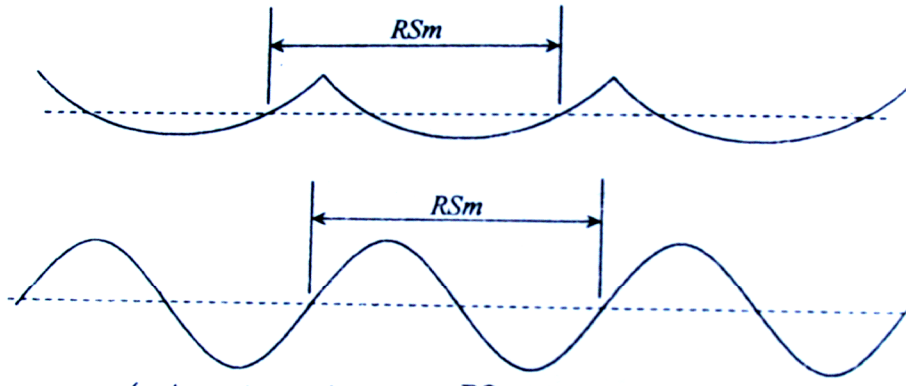
$$Ra = 0.5\mu m \pm 5\% -$$

Sm بایستی توسط α و Ra تعیین شود، و مقدار میانی حدی $15\mu m$ خواهد داشت.

!!

ب) شبکه شطرنجی غیر حساس

شیارهای سینوسی یا کمانی که در عمل نسبت به ارزیابی و اندازه گیری پارامتر Ra ، مستقل از نوک سوزنک هستند. شبکه شطرنجی غیر حساس در شکل ۶ نشان داده شده است.

شکل ۶: شیارهای نوع $B2$ (شبکه شطرنجی غیر حساس)

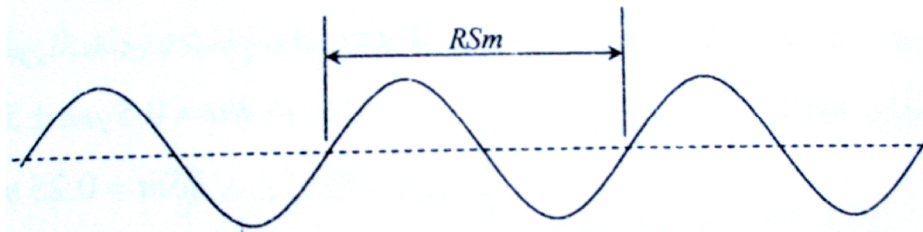
برای سوزنک‌های با شعاع نوک $10\mu m$:

$$Ra = 0.5\mu m \pm 5\% -$$

$$RSm = 0.25mm -$$

نوع C : شامل دسته بندی $C1$ تا $C4$ هستند:

نوع $C1$: شیارهای دارای پروفیل با موج سینوسی

شکل ۷: شیارهای نوع $C1$

!!

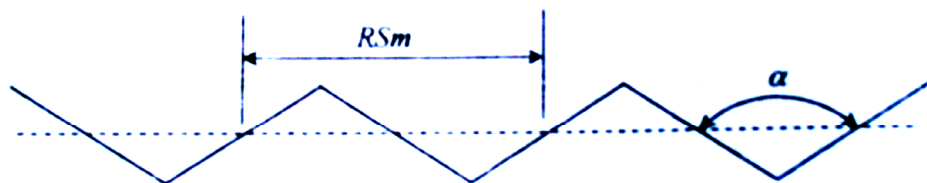
جدول ۳: مقادیر اسمی Ra برای نوع $C1$

فاصله بندی متوسط بی نظمی های پروفیل، RSm ، mm			
0.08	0.25	0.8	2.5
Ra ، μm			
0.1	0.3	1	3
0.3	1	3	10
1	3	10	30
3	10	30	-

لازم به ذکر است که موج سینوسی یک مرجع ایده آل برای کالیبراسیون ابزار وابسته به فرکانس فراهم می نماید، چرا که موج سینوسی کامل و ایده آل، هارمونیک نداشته و شکل آن توسط یک فیلتر موج تغییر نمی کند و به طور مستقیم با مشخصه های انتقالی تعریف شده است.

نوع $C2$: شیارهایی با پروفیل مثلث متساوی الساقین

شکل ۸ و جدول ۴، اطلاعاتی در مورد شکل و پروفیل این نوع نمونه ارائه می نمایند.

!!

شکل ۸: شیارهای نوع C2

جدول ۴: مقادیر اسمی Ra و α برای نوع C2

α°	فاصله بندی متوسط بی نظمی های پروفیل، mm, RSm			
	2.5	0.8	0.25	0.08
	$\mu m, Ra$			
178.9	3	1	0.3	0.1
176.4	10	3	1	0.3
168.6	30	10	3	3
144.5	-	30	10	1

نوع C3: شیارهای با موج سینوسی ساختگی

شکل ۹ پروفیل سطح این نوع نمونه را نشان می دهد.

موج های سینوسی ساخته شده ای وجود دارند که شامل پروفیل های مثلثی با قله های گرد یا پخ

خورده هستند.

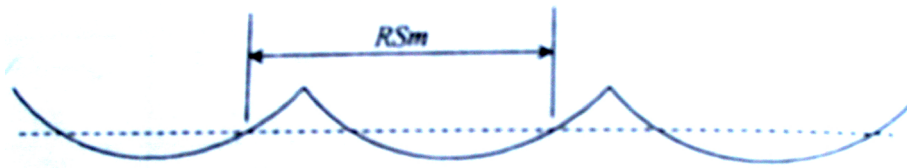

شکل ۹: شیارهای نوع C3

نوع C4: شیارهای با پروفیل کمافی

!!

شکل ۱۰ و جدول ۵ شکل این نوع شیارها را به همراه مقادیر مربوطه نشان می دهند.

شکل ۱۰: شیارهای نوع C4

جدول ۵: مقادیر فیلتر نشده اسمی Ra برای نوع C4

فاصله بندی متوسط بی نظمی های پروفیل، RSm ، mm	
0.8	0.25
Ra ، μm	
3.2	0.2
6.3	3.2
12.5	6.3
25	12.5

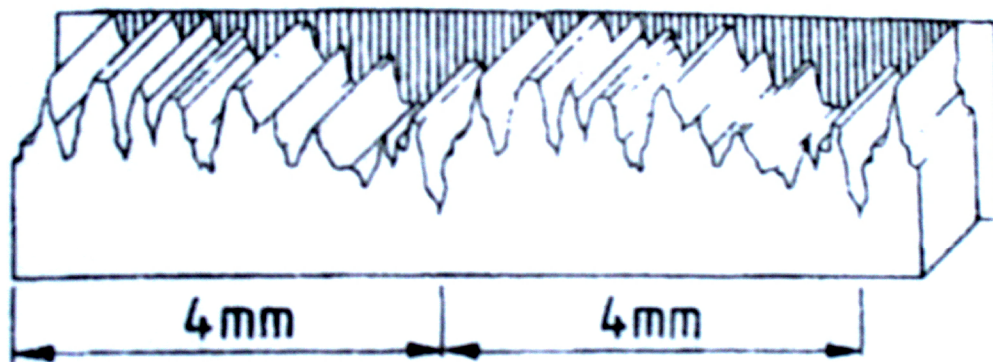
نوع D: پروفیل های نامنظم یک جهته

این نمونه ها یک پروفیل سنگ خورده نامنظم دارند که در هر ۴ میلی متر در راستای طولی

نمونه تکرار می شود. شکل ۱۱ این نوع شیار را نشان می دهد. شایان ذکر است که شیارهای

تولیدی عمود بر جهت اندازه گیری نمونه ها شکل پروفیلی ثابتی دارند.

!!

شکل ۱۱: شیارهای نوع D (تکرار پروفیل در بازه‌های ۴ میلی متری)

انواع روش‌های اندازه‌گیری زبری سطح

چند روش جهت برآورد زبری سطح وجود دارد. در کل می‌توان روش‌های مختلف را به

اختصار چنین بیان نمود:

- بازرسی چشمی و لمس دستی و مقایسه با نمونه‌های مرجع

- استاده از ابزار سوزنکی

- استفاده از روش‌های نوری و اپتیکی مثل میکرو تداخل سنجی.

- استفاده از روش ارزیابی فراصوتی.

در روش اپتیکی از تکنیک تداخل سنجی استفاده می‌گردد و الگو و بافت سطح مشاهده

می‌شود. در این روشها نیاز به میکرو تداخل سنجها دارند که هزینه بسیار زیادی دارند و حتماً

بایستی در جاهای خاص و اتاق‌های تمیز و در شرایط کنترل شده استفاده شوند. از ویژگی

!!

بارز این روش، غیر تماسی بودن آن است. در این روش از نور تک رنگ استفاده می‌گردد که می‌تواند لیزر هم باشد. دیگر وسیله‌ای که مورد نیاز است، *Optical flat* است. نور طی رفت و برگشتی باعث تشکیل خطوط تداخلی بر روی قطعه می‌گردد که با توجه به آنها می‌توان میزان زبری و سطح را تعیین کرد. در این روش، اندازه‌گیری طول موج نور استفاده شده ردیابی است.

روش بسیار جدید دیگر استفاده از ارزیابی فراصوتی است که اخیراً مورد توجه قرار گرفته است. عبدالهای، ۲۰۰۴، این تحقیق را انجام داده است. در این روش از تکنیک بازتاب قائم استفاده می‌گردد که یک تکنیک غیر تماسی است. در این روش پارامترهای فراصوتی مثل ضریب استهلاک و ضریب بازتابش (پژواک) برای اندازه‌گیری زبری، به کار رفته‌اند. فهم و درک کمی اثر زبری سطح مورد آزمایش بر روی سیگنال بازتابی، در روش آزمون فراصوتی بسیار مهم است. اندازه‌گیری‌های زبری سطح، استهلاک موج فراصوتی و ضریب انعکاس امواج صوتی بازتابی از دیواره پشتی انجام می‌شود. زبری سطح پژواک‌های برخوردی و بازتابی از دیواره پشتی سطوح آزمایش شده را به اندازه زیادی تضعیف می‌کند و این تضعیف یا استهلاک، نسبت مستقیم با زبری سطح دارد. دوم این که ضریب بازتاب فراصوتی نسبت معکوس با زبری سطح دارد. هر یک از ضرایب استهلاک فراصوتی یا بازتابش فراصوتی، می‌تواند مقدار و میزان زبری سطح را با خطای کوچکی تخمین زند.

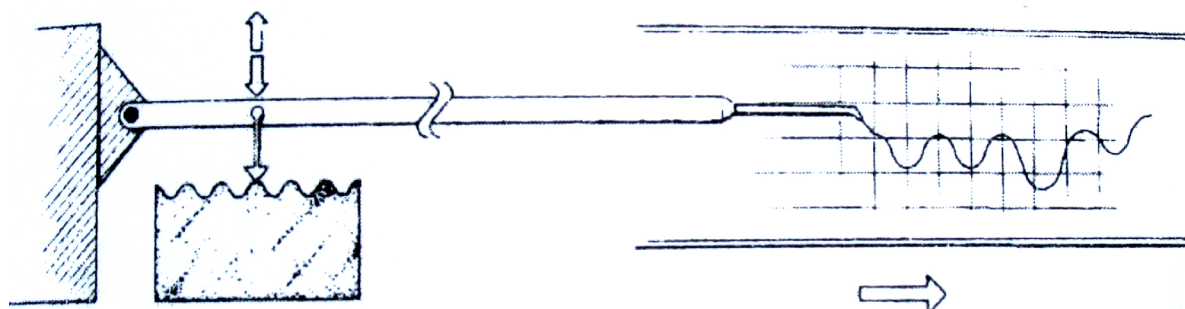
!!

استفاده از ابزار سوزنکی:

مقدمه

از آنجا که بی‌نظمی‌های مربوط به زبری بیش از حد کوچک هستند، لازم است که برای اندازه‌گیری آن تمهیداتی اندیشیده شود که بتوان ناهمواری‌ها را تفکیک نمود. شاید اولین وسیله‌ای که به ذهن خطور کند، میکروسکوپ باشد؛ ولی مسأله‌ای که وجود دارد این است که میکروسکوپ فاصله الگوهای افقی را معین می‌نماید در حالی که برآمدگی‌ها و فرورفتگی‌ها را به وضوح نمی‌تواند تشخیص دهد چرا که آنها به سطح عمود بوده و ارتفاع نسبی آنها تعیین نمی‌شود. جهت انجام این کار می‌توان از وسیله‌ای استفاده نمود که در شکل ۱۲ نشان داده شده است. اکثر ابزارهای اندازه‌گیری سطح، برای تعیین و به دست آوردن تصویر سطح از تکنیک مشابهی استفاده می‌کنند؛ بدین ترتیب که یک سوزنک بسیار تیز با سرعت ثابت بر روی سطح به طول مشخص حرکت می‌کند، یک سیگنال الکتریکی حاصل می‌شود که تقویت می‌گردد تا بزرگنمایی قائم بزرگتری ایجاد نماید. این سیگنال می‌تواند هم از طریق خروجی گرافیکی و صفحه نمایش کامپیوتری نشان داده شود و یا این که مقادیر مربوط به پارامترهای زبری محاسبه گردد.

!!

شکل ۱۲: دیاگرام نشان دهنده اصول اولیه ابزار اندازه گیری بافت سطح

به مقصود و دیدن زبری سطح لازم است که بزرگنمایی در جهت عمود بر سطح (نرمال سطح) و در راستای افقی آن با یکدیگر تفاوت داشته تا زبری قابل بررسی باشد. اگر این بزرگنمایی‌ها در دو راستا با هم برابر باشند فرم سطح نتیجه می‌شود و اگر بزرگنمایی در راستای قائم افزایش یابد به اعوجاج می‌رسیم و اگر باز هم این بزرگنمایی بیشتر شود زبری قابل دسترسی است.

ابزار سوزنکی

ابزار اندازه گیری که سطوح را توسط یک سوزنک بررسی و کاوش می‌کند و انحرافات در فرم یک پروفیل سطح را به دست می‌آورد و پارامترها را محاسبه می‌کند و توانایی ثبت پروفیل را نیز داراست.

ابزار سوزنکی حساس به جابه‌جایی با ثبت کننده دیجیتالی

!!

ابزار سوزنکی که پروفیل ارائه شده توسط آن، شامل انحرافات مؤلفه‌های موج بلند و انحرافات مربوط به طرز قرارگیری و راه‌اندازی است.

پروفیل به صورت دیجیتالی ذخیره می‌شود و اگر پروفیل فیلتر شود به صورت تصحیح فاز، فیلتر می‌شود. پارامترها به صورت دیجیتالی محاسبه می‌شوند و پروفیل به وسیله یک سیستم گرافیکی که از ریخت افتادگی‌ها و تغییر شکل‌ها را حذف می‌کند، ثبت و ضبط می‌شود.

اجزای ابزار سوزنکی

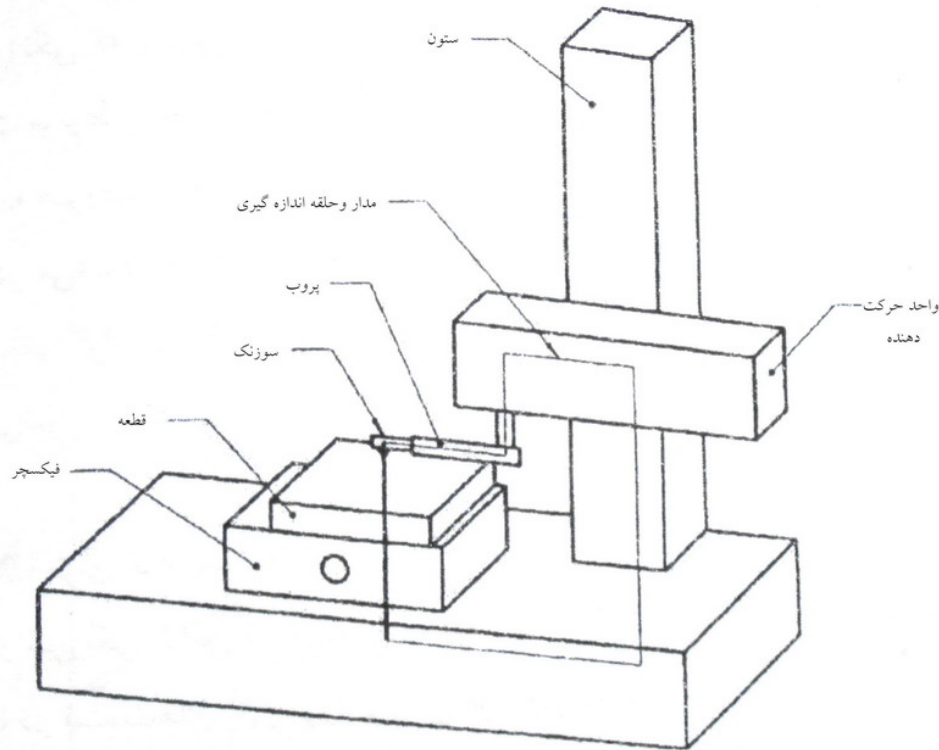
هر ابزار سوزنکی شامل قسمت‌های مختلف با عملکرد خاص به خود است:

مدار (چرخه و حلقه) اندازه‌گیری

مدار اندازه‌گیری زنجیره بسته‌ای است که همه اجزای مکانیکی رابط قطعه کار و نوک سوزنک را شامل می‌شود؛ مثل وسایل موقعیت‌دهی، فیکسچر نگهداری قطعه کار، گیره‌های اندازه‌گیری، واحد حرکت دهنده و پروب. شکل ۱۳ به طور کامل این اجزا را نشان می‌دهد.

حلقه اندازه‌گیری توسط آشفتگی‌ها و اختلالات درونی و بیرونی دست‌خوش تغییر می‌شود و آنها را به پروفیل مرجع منتقل می‌کند. اثر این اختلالات به وضعیت و طرز قرارگیری منحصر به فرد اندازه‌گیری، شرایط و محیط اندازه‌گیری و مهارت کاربر بستگی دارد. این اختلالات مقدار پسماند را به اندازه زیادی افزایش می‌دهند.

!!

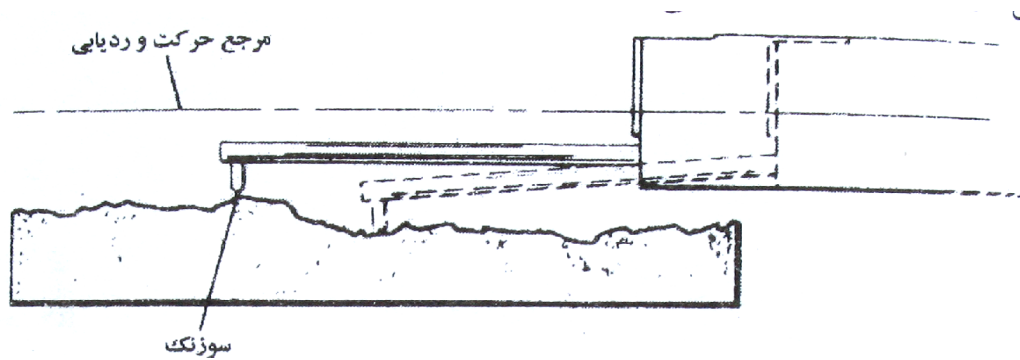
شکل ۱۳: نمونه‌ای از مدار اندازه‌گیری یک ابزار سوزنکی

رایج‌ترین مرجع مستقل، یک میله مرجع با مقطع گرد یا مستطیل است که در داخل قسمت متحرک قرار دارد؛ این میله معمولاً تا حد $0/4$ میکرومتر در 100 میلی‌متر مستقیم است و بنابراین برای همه اندازه‌گیری‌های معمولی می‌توان از خطای آن طرف‌نظر کرد. سنج به خوبی در انتهای مرجع ثابت شده ولی می‌تواند لولا شود تا این امکان را برای کاربر به وجود آورد که یک اسکید را به سنج متصل کند.

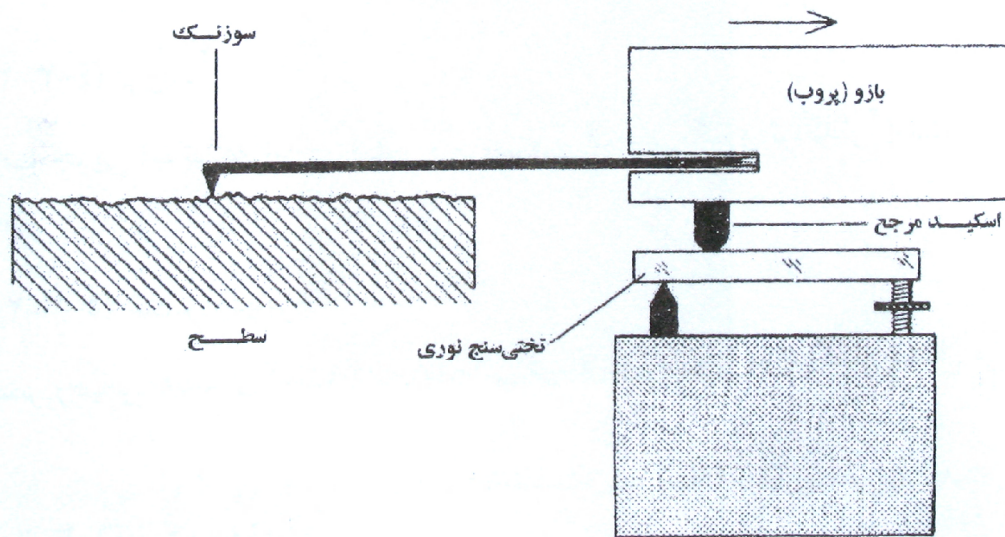
استفاده از یک مرجع مستقل این امکان را به وجود می‌آورد که همه بی‌نظمی‌های سطح از جمله اعوجاج، فرم و زبری اندازه‌گیری شود. شکل ۱۴ به این نکته اشاره دارد. با قلمروی

!!

گسترده‌ای که در سنج‌های مدرن در دسترس است، این امکان وجود دارد که شکل‌های هندسی دیگر مثل شعاع و زوایا اندازه‌گیری شوند.

شکل ۱۴: ایجاد مرجع مستقیم برای حرکت سنجه توسط مرجع مستقل.

شکل ۱۵: دیاگرام نشان دهنده استفاده از یک مرجع مستقل

امکان دیگر این است که سنجه بر روی یک مرجع مستقل مثل تختی سنج نوری حرکت کند. این حالت به طور شماتیک در شکل ۱۵ نشان داده شده است. سطح مرجع یعنی تختی سنج

!!

نوری در زیر سنجه به گونه‌ای نصب شده که موازی با سطح مورد اندازه‌گیری است. اسکید که روی سنجه نصب شده، روی سطح مرجع حرکت می‌کند و سنجه را مستقل از سطح قطعه در یک مسیر افقی هدایت می‌نماید. عیب این روش این است که بسته به فاصله بین مرجع و نوک سوزنک، هر بی‌نظمی‌ای که توسط مکانیزم حرکتی ایجاد گردد، به وسیله سوزنک حس می‌شود و به صورت خطا وارد سیستم اندازه‌گیری می‌شود.

واحد حرکت دهنده یا رانش

واحد حرکت دهنده جزئی است که پروب را در راستای راهنمای مرجع حرکت می‌دهد و موقعیت افقی نوک سوزنک را به فرمی از یک مختصات پروفیل افقی منتقل می‌کند. واحدهای حرکت دهنده توسط طولانی‌ترین طول حرکت قابل انتخاب، مشخص می‌شوند.

پروب

پروب جزئی است که شامل عنصر ردیابی با نوک سوزنک و تراگذار است.

عنصر ردیابی

عنصر ردیابی عنصری است که جابه‌جایی نوک سوزنک را به تراگذار منتقل می‌کند.

نوک سوزنک

نوک سوزنک عنصری است که شامل یک مخروط اسما عمودی مدور با زاویه مخروط تعریف شده و یک نوک اسما کروی با شعاع تعریف شده است.

!!

این عنصر یک عضو بسیار مهم در حصول و به دست آوردن پروفیل در هنگام استفاده از ابزار سوزنکی است.

لازم است که توضیحاتی راجع به شکل و اندازه سوزنک در این قسمت آورده شود تا اهمیت موضوع بیشتر درک گردد.

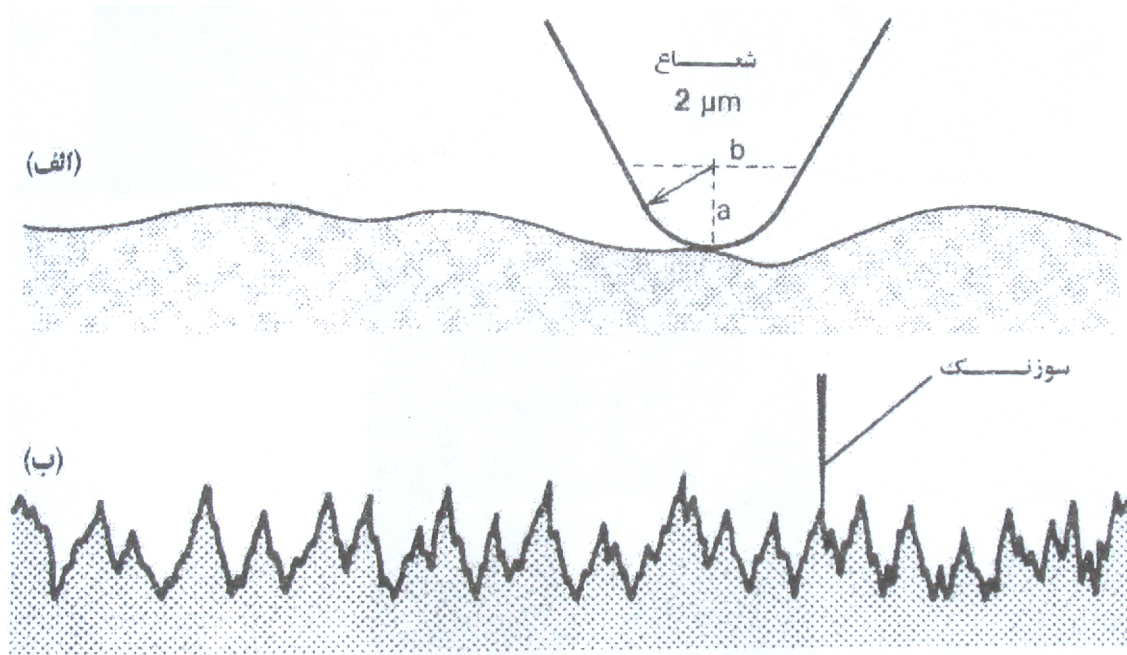
شکل ۱۶: سوزنک گوه‌ای کروی.

اکثر اوقات بسیار مشکل است که با توجه به نمودار یا صفحه نمایشگر، رابطه نوک سوزنک با سطح را نشان داد. برخی از شرکت‌های سازنده دستگاه‌های زبری سنج، هنوز هم سوزنک را همانند یک هرم چهاروجهی با نوک بریده شده تخت می‌سازند که عرض آن در راستای عبوری کوتاه‌تر از راستای عمود بر آن است.

این کار معمولاً برای دادن استحکام بیشتر به نوک سوزنک انجام می‌شود. اما نکته منفی‌ای که در این نوع طراحی وجود دارد این است که سوزنک فقط در یک راستا قابل استفاده است.

!!

برای حل این مشکل بعضی از شرکت‌ها سوزنک گوه‌ای با نوک کروی را پیشنهاد کرده‌اند. زاویه رأس آنها معمولاً ۶۰ یا ۹۰ درجه بوده و شعاع آنها ۲، ۵ یا ۱۰ میکرومتر است.

شکل ۱۷: اندازه نسبی سوزنک، (الف) اندازه‌های نسبی سوزنک و سطح، (ب) اندازه نسبی

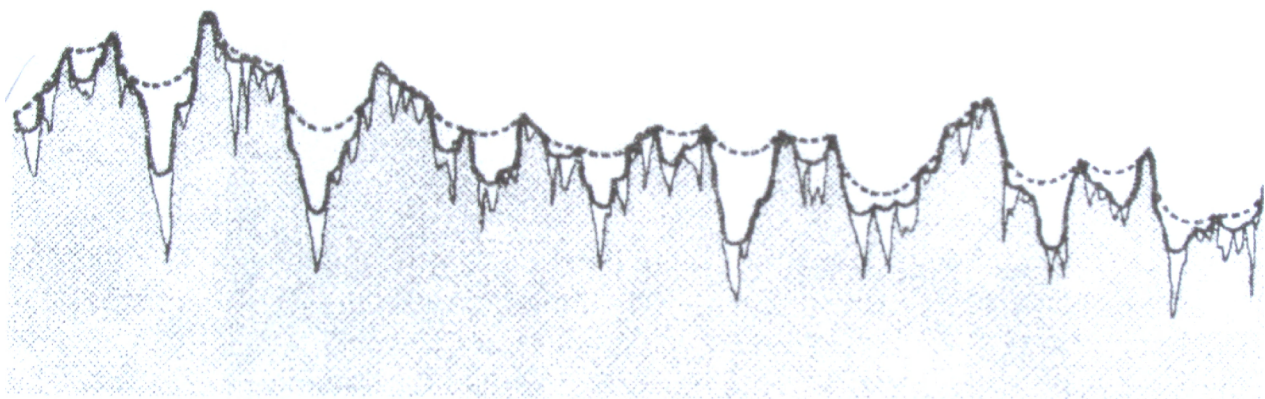
سوزنک در مقایسه با نمودار پروفیل ساخته شده با $V_p = x5000$ و $V_h = x100$.

همان گونه که در شکل ۱۷ الف، نشان داده شده است، یک سطح حقیقی با سوزنک با شعاع نوک $2\mu m$ مقایسه شده است؛ آشکار و واضح نیست که سوزنک در کل سطح نفوذ می‌کند یا خیر. اگر توسط یک نمودار یا تصویر کامپیوتری با بزرگنمایی ۵۰۰۰ و ۱۰۰ به ترتیب در راستای قائم و افق مقایسه شود، شکل و اندازه سوزنک هم چون خط باریکی دیده می‌شود و به سادگی قابل مشاهده است که سوزنک در دره‌های کاملاً نازک نفوذ نکرده است.

اندازه و شکل سوزنک به دو طریق، دقت و درستی اندازه‌گیری را تحت تأثیر قرار می‌دهد:

!!

الف) نفوذ در دره‌ها. ابعاد نسبی سوزنک و پستی و بلندی‌های سطح در شکل ۱۷ الف، نشان داده شده است. در جایی که فرورفتگی‌های عمیق نازک در سطح وجود داشته باشد، ممکن است که سوزنک نتواند در آنها نفوذ کند (شکل ۱۷ ب). هر چه شعاع نوک سوزنک و هم‌چنین زاویه گوه آن بزرگ‌تر باشد، این بدان معنی است که سوزنک با قطعه به دفعات کمتری تماس حاصل کرده که به نوبه خود مقادیر پارامتر کوچک‌تری ایجاد خواهد کرد؛ این نکته در شکل ۱۸ نشان داده شده است. در این شکل دو مسیر متفاوت با شعاع نوک سوزنک‌های مختلف نشان داده شده است.

شکل ۱۸: کاهش دامنه بی‌نظمی‌های با فاصله کم توسط نوک سوزنک با شعاع بزرگ‌تر.

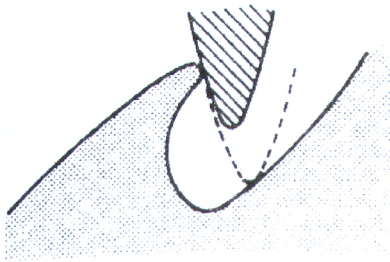
_____ مسیر گرفته شده توسط سوزنک $2.5\mu m$

----- مسیر گرفته شده توسط سوزنک $12.5\mu m$

!!

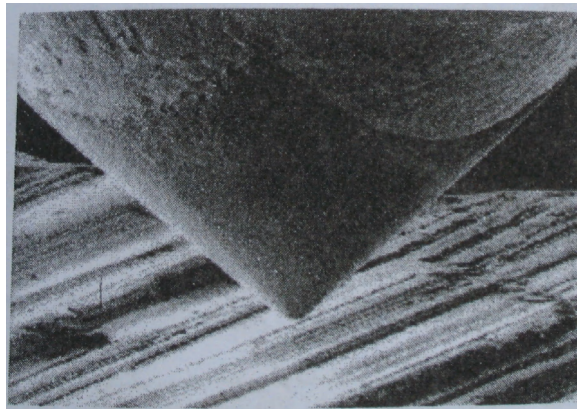
ب) برجستگی‌های با شیب منفی یا مقعر هنگامی که سوزنک با یک برجستگی با شیب منفی یا مقعر مواجه می‌شود، تماس بین سوزنک و سطح قطع می‌شود و این بدان معنی است که آن برجستگی اندازه‌گیری نشده است و نتایج مربوطه غیرقابل اطمینان است.

این برجستگی‌های مقعر به خصوص در چدن و مواد تف‌جوشی شده وجود دارند و یکی از دلایل احتمالی گمراه کننده بودن نتایج می‌باشند. شکل ۱۹ یک برجستگی با شیب منفی یا مقعر را نشان می‌دهد.

شکل ۱۹: برجستگی با شیب منفی یا مقعر بر روی سطح و خطای ناشی از آن

در شکل ۲۰ سوزنک ساخت شرکت ماهر آلمان نشان داده شده که مخروطی شکل است.

شکل ۲۰: سوزنک ساخت شرکت ماهر آلمان

!!

سوزنک تنها ارتباط مؤثر بین ابزار و سطح است؛ بنابراین جز بسیار مهمی از سیستم بوده و ابعاد و شکل آن فاکتورهایی هستند که تحت شرایط خاصی می توانند اثر مهمی بر روی اطلاعات جمع آوری شده به وسیله ابزار داشته باشند.

تراگذار

تراگذار وسیله ای است که مختصات عمودی پروفیل ردیابی شده مربوط به پروفیل مرجع را به سیگنال مورد استفاده در ابزار تبدیل می کند. به طور کلی عملکرد تراگذار، تبدیل یک کمیت به کمیت فیزیکی دیگر است.

تراگذار موجب تعدیل خودخواسته و عمدی پروفیل نمی شود.

تراگذارها به دو دسته کلی آنالوگ و دیجیتال تقسیم می شوند که توضیحات بیشتر در مورد آنها در ادامه می آید.

الف) تراگذار آنالوگ

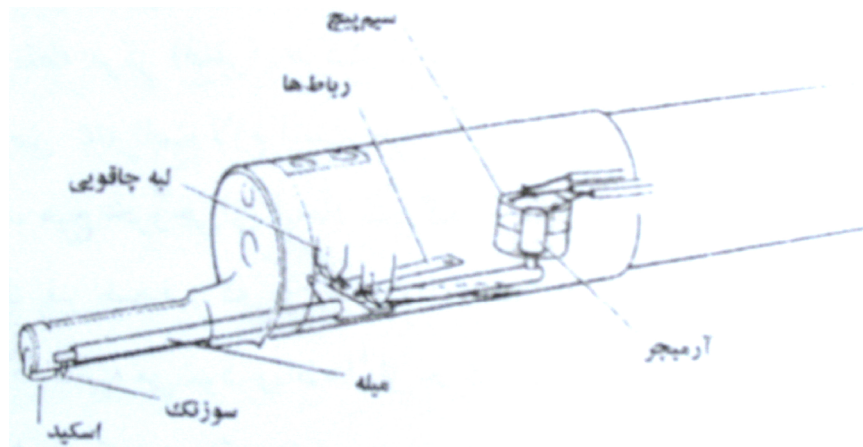
این تراگذارها برای سنجه های بررسی سطح بسته به نحوه عملکردشان، می توانند خود به دو گروه حساس به موقعیت و حساس به حرکت تقسیم شوند.

الف-۱) حساس به موقعیت

این نوع تراگذارها حتی وقتی که سوزنک ساکن است، متناسب با جابه جایی، سیگنال می فرستند. خروجی آن از سرعت جابه جایی سوزنک مستقل است و فقط به موقعیت سوزنک

!!

در قلمروی حرکت عمودی خود بستگی دارد. حسن این نوع سنجه نسبت به سنجه حساس به حرکت این است که امکان ثبت صحیح اعوجاج و فرم سطح را نیز فراهم می‌نماید.

شکل ۲۱: سنجه با اندوکتانس متغیر

این سنجه‌ها موقعیت مطلق سوزنک را نمایش می‌دهند و این موضوع هنگامی که اجزای الکترونیکی سنجه، خاموش و روشن شوند، از بین نمی‌رود. خروجی این سنجه‌ها بسیار کوچک بوده و باید تحت بزرگنمایی و پردازش سیگنال قابل توجهی قرار گیرند تا زینه‌بندی (تفکیک پذیری) لازم را فراهم نمایند. نسبت قلمرو به زینه‌بندی (تفکیک پذیری) سیگنال با روش پردازش سیگنال تعیین می‌شود. علم الکترونیک مدرن، این نسبت را از ۱۰۰۰ به ۶۴۰۰۰ افزایش داده است.

سنجه با تراگذار با اندوکتانس متغیر، که در بسیاری از انواع قدیمی تر وسایل اندازه‌گیری استفاده می‌شد، از این نوع است. شکل ۲۱ این نوع تراگذار را نشان می‌دهد. سوزنک در نوک میله‌ای قرار دارد که در وسط روی لبه‌های چاقویی لولا شده است و در انتهای دیگر آن

!!

آرمیچر قرار دارد که بین دو سیم پیچ حرکت می کند و اندوکتانس نسبی آنها را تغییر می دهد. سیم پیچ ها به یک مدار شل *ac* متصلند به گونه ای که وقتی آرمیچر در مرکز قرار دارد، تعادل برقرار است و هیچ خروجی ای نمی دهد. حرکت آرمیچر تعادل پل را به هم می زند که یک خروجی متناسب با جابه جایی حاصل می نماید. فاز نسبی سیگنال به جهت حرکت بستگی دارد. سیگنال حاصله بزرگنمایی شده و با سیگنال اوسیلاتور مقایسه می شود تا تعیین شود که در چه جهتی از نقطه مرکز (صفر) حرکت کرده است. استفاده از یک اوسیلاتور برای ایجاد یک خروجی *ac* ثابت لازم است چرا که این سنجه بر خلاف سنجه حساس حساس به حرکت، هیچ خروجی ای ایجاد نمی کند و فقط موقعیت را اصلاح می کند. سوزنک چاقویی نگه داشته می شود. رباطها از حرکت میله در صفحه افقی جلوگیری می کنند و باعث می شوند که سوزنک فقط در راستای عمودی آزادی حرکت داشته باشد. این سنجه ها در انواع جدیدتر ابزارهای اندازه گیری نیز استفاده می شوند در حالی که نسبت قلمرو به زینه بندی (تفکیک پذیری) از حدود ۱۰۰۰ به ۶۴۰۰۰ افزایش یافته است.

الف-۲) حساس به حرکت

سنجه های این گروه فقط هنگامی یک خروجی می دهند که سوزنک حرکت کند، خروجی با سرعت حرکت سوزنک ارتباط داشته و هنگامی که سوزنک ساکن و ثابت است به صفر می رسد. هنگامی که جابه جایی بسیار آهسته باشد، مثلاً به دلیل اعوجاج عریض و با فاصله زیاد

!!

یا تغییرات فرم، خروجی بسیار کوچک بوده و برای اهداف کاربردی برابر با صفر است؛ بنابراین این نوع سنجه در ابزارهایی که امکانات ذخیره‌سازی ندارند، بیشترین کاربرد را دارد. سنجه با تراگذار حساس به حرکت شامل یک بلوره پیزوالکتریک می‌باشد و دارای این خاصیت است که به هنگام تغییر شکل بلوره، ولتاژی در الکترودها ایجاد می‌شود. در حال حاضر از این نوع تراگذار استفاده چندانی نمی‌شود.

ب) تراگذارهای دیجیتال

هم چنان که سوزنک حرکت می‌کند، پالس‌هایی برابر با ضریبی از زینه‌بندی (تفکیک‌پذیری) تراگذار به یک شمارشگر الکترونیکی تغذیه و فرستاده می‌شود که جابه‌جایی سنجه را نشان می‌دهد. قلمروی آن با محدودیت‌های فیزیکی سنجه تعیین می‌شود. قلمرو در حدود ۷۰۰۰۰۰ برابر زینه‌بندی (تفکیک‌پذیری) است.

سنجه‌های با تراگذار دیجیتال که در اکثر ابزارهای امروزی استفاده می‌شوند براساس تداخل سنجی کار می‌کنند.

ب-۱) سنجه تداخل سنج لیزری

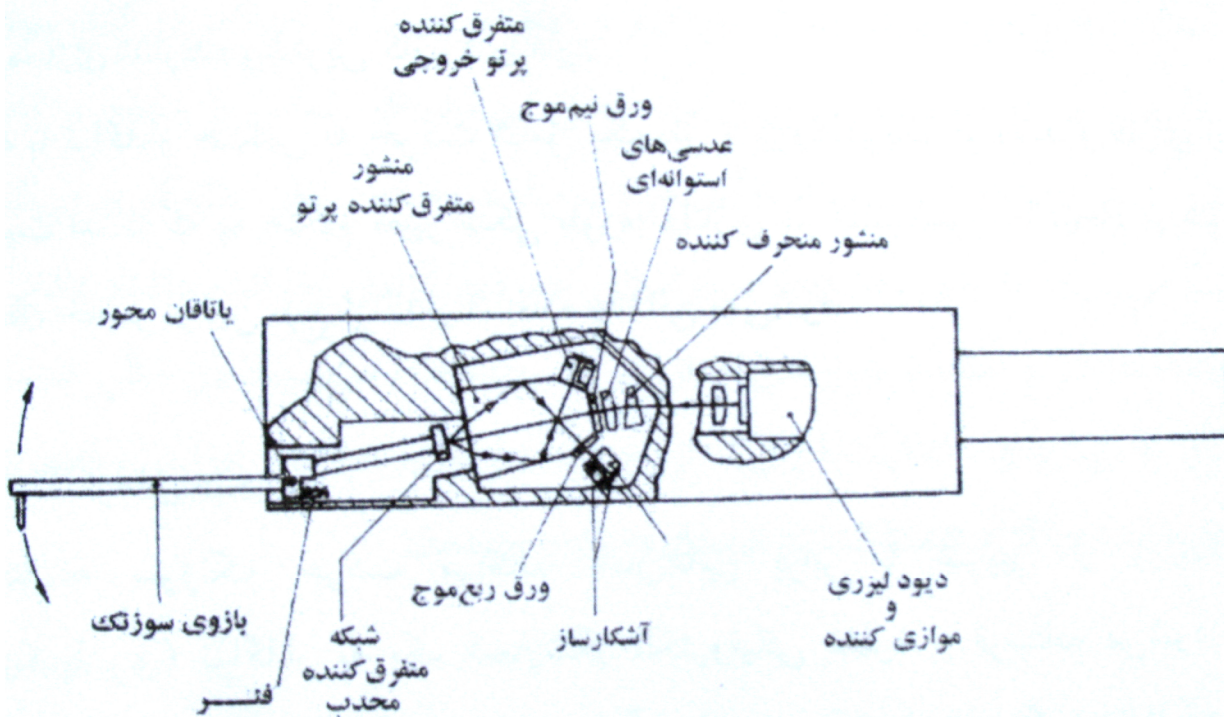
در انتهای بازوی لولا شده سوزنک یک آینه (بازتابگر) قرار دارد که به عنوان بازوی متحرک یک تداخل سنج لیزری مینیاتوری مایکلسون عمل می‌کند. طول موج لیزر ۶۳۲/۸ نانومتر،

!!

مرجع اندازه گیری را تشکیل می دهد. مسیر تداخل توسط چهار دیود نوری ردیابی می شود که امکان پردازش سیگنال خروجی را فراهم می سازند تا یک زینه بندی (تفکیک پذیری) در حد ۱۰ نانومتر فراهم گردد.

ب-۲) سنج تداخل سنجی شبکه فازی

این سنج برای ارائه یک قلمروی بزرگ تر از سنج تداخل سنج لیزری و نیز کاهش ابعاد فیزیکی با استفاده از دیود لیزری به جای لیزر گازی هلیوم - نئون ایجاد شده است.

شکل ۲۲: دیاگرام شماتیک سنج تداخل سنجی شبکه فازی

در این نوع سنج، در انتهای بازوی لولا شده سوزنک یک شبکه فازی دارای انحنای قرار دارد که قسمت متحرک تداخل سنج می باشد. طول موج شبکه، مرجع اندازه گیری می باشد. مسیر

تداخل توسط چهار دیود نوری ردیابی می شود که امکان پردازش سیگنال خروجی را فراهم می سازند تا یک زینه بندی (تفکیک پذیری) در حد $12/8$ نانومتر فراهم گردد. در شکل ۲۲ دیاگرام شماتیک این سنجه نشان داده شده است.

ابزارهای استفاده کننده از اسکید

با بررسی مکانیزم سنجه، باید توجه کرد که این وسیله چگونه برای اندازه گیری ناهمواری های سطح استفاده می شود. تبدیل حرکت سوزنک به پالس الکتریکی نمی تواند بدون یک مرجع ثابت انجام شود. برای مثال در شکل ۲۱، حرکت آرمیچر در سیم پیچ ها فقط در صورتی متناسب با جابه جایی سوزنک است که سیم پیچها نسبت به صفحه سطح ساکن باشند. خروجی الکتریکی نشان دهنده جابه جایی سوزنک و بدنه سنجه نسبت به تراز کلی سطح می باشد. بنابراین اگر قرار باشد که خروجی الکتریکی به درستی نمایش دهنده پروفیل ردگیری شده باشد، باید دقیقاً در راستای خطی موازی با سطح حرکت نماید.

به دو روش می توان به این موضوع دست یافت: با استفاده از یک مرجع مفروض مستقل یا با استفاده از یک اسکید. در حال حاضر در بسیاری از ابزارها یک میله مرجع در قسمت متحرک نصب شده که دقت مستقیم بودن بالایی داشته و در هر محاسبه می توان از خطای آن صرف نظر کرد. فقط در ابزارهای ساده تر این وسیله قرار داده نمی شود. به هر حال این امکان وجود دارد که در ابزاری که در آن میله مرجع استفاده شده با لولا کردن سنجه از اسکید

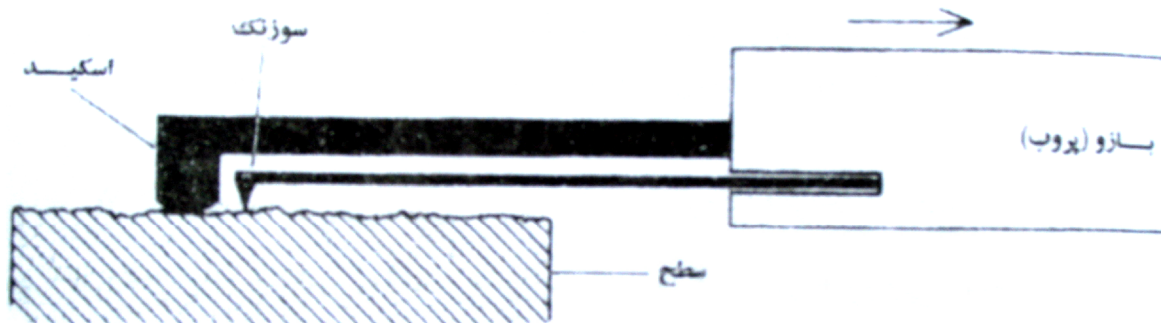
!!

استفاده نمود. این نکته در عمل، حرکت سنجه را از میله مرجع مستقل می کند و امکان استفاده از اسکید را مهیا می سازد. به هیچ وجه نباید از میله مرجع و اسکید به طور هم زمان استفاده نمود.

ابزارهایی که از اسکید استفاده می کنند، فقط می توانند برای اندازه گیری پارامترهای زبری به کار برده شوند.

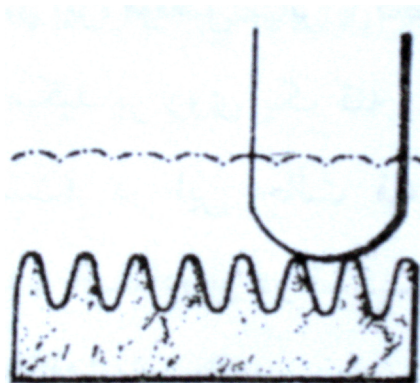
هنگامی که یک اسکید نصب می شود، یک طرف سنجه به شفت متحرک لولا می شود و در انتهای دیگر آن سطحی محدب با شعاع بزرگ تر قرار دارد که در کنار سوزنک از زیر صفحه پروب (بازو) خارج شده و با سطح قطعه در تماس است. شکل ۲۳ این اجزا را نشان می دهد. شعاع اسکید به میزا نقابل توجهی از فاصله قله ها بزرگ تر است و در این صورت خط حرکت تقریباً یک خط مستقیم خواهد بود. شکل ۲۴ این خط نسبتاً مستقیم را نشان می دهد. در طی حرکت اسکید از یک قله به قله دیگر، حرکت بالا و پائین آن به طور طبیعی ناچیز است. در صورتی که فاصله پستی و بلندی های سطح خیلی زیاد باشد، یک اسکید گرد نمی تواند مرجع مناسبی باشد. شکل ۲۵ این نوع ناهمواری ها را نشان می دهد.

!!

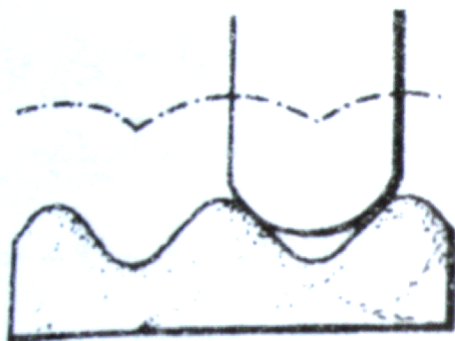

شکل ۲۳: سنجه با تکیه گاه یک اسکید

هر چه فاصله قله‌ها بیشتر باشد، مرجع در عمق بیشتری از دره‌ها وارد می‌شود و دیگر یک خط مستقیم ایجاد نمی‌نماید. در این صورت یک مرجع بلندتر مثل اسکید کفشکی لازم است که از روی فواصل بلندتر پل بزند. در شکل ۲۶ اسکید کفشکی نشان داده شده.

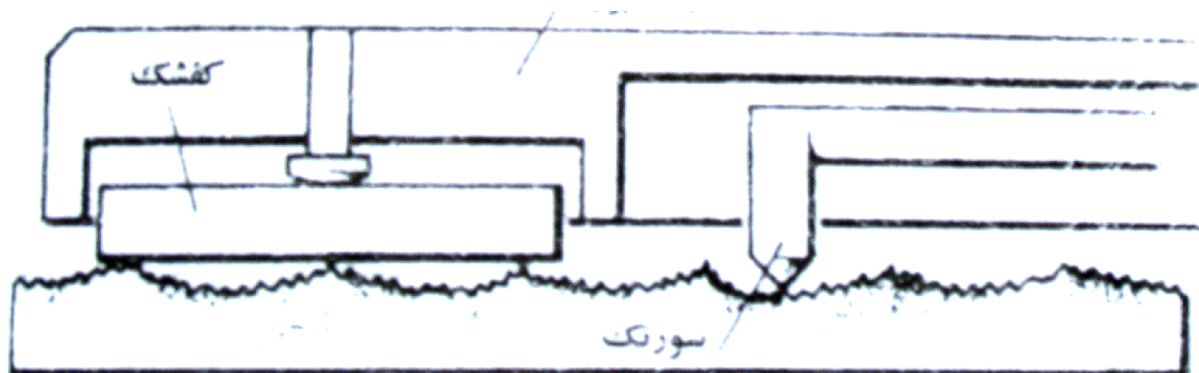
شکل ۲۴: سنجه با تکیه گاه یک اسکید که تقریباً حرکتی مستقیم الخط دارد.

!!

شکل ۲۵: در صورتی که فاصله پستی و بلندی‌های سطح خیلی زیاد باشد، یک اسکید گرد

نمی‌تواند مرجع مناسبی باشد.

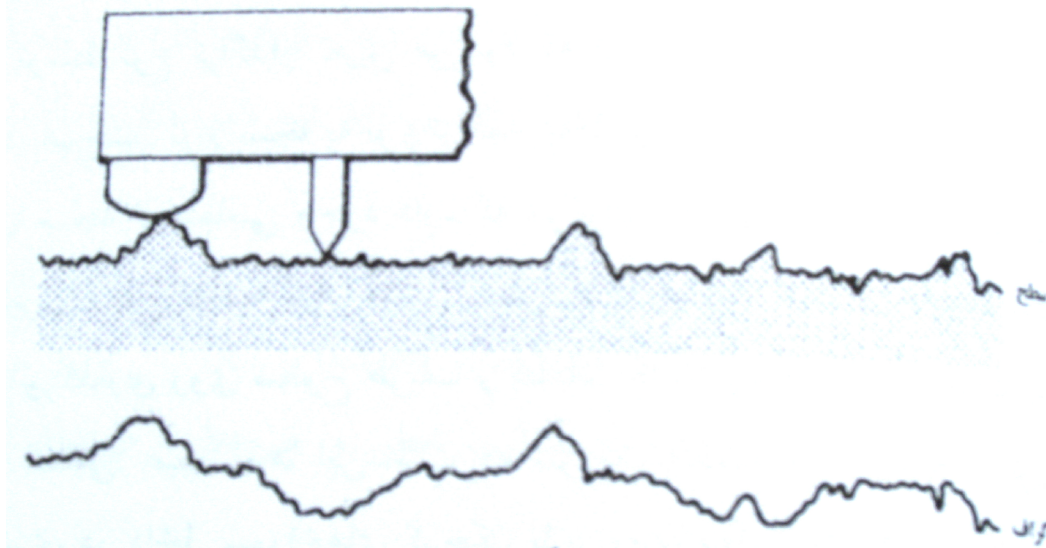
شکل ۲۶: بر طرف کردن مشکل توسط یک کفشک تخت

از آن جا که اسکید به اندازه کافی بلند نیست تا از روی اعوجاج سطح پل بزند، سنجه با مسیر اعوجاج، بالا و پائین رفته و بنابراین تا حد کمی در خروجی سنجه اثر دارد. این تأثیر در ابزارهایی که امکان تشخیص زبری از اعوجاج سطح را ندارند، مفید است.

به طور ایده آل اسکید و سوزنک باید بر هم منطبق باشند، ولی برای اهداف کاربردی، معمولاً اسکید کمی جلوتر یا عقب‌تر از سوزنک قرار داده می‌شود؛ این فاصله بر روی برخی سطوح می‌تواند خطا ایجاد نماید. شکل ۲۷ تأثیری را نشان می‌دهد که باعث تغییراتی بر روی تصویر به جا مانده از ردیابی شده است که مقدار آن به فواصل پستی و بلندی‌های اعوجاج دارد. اگر این فواصل برابر با فاصله بین اسکید و سوزنک باشد، در این صورت هنگامی که اسکید بر روی یک قله بالا می‌رود سوزنک بر روی قله بعدی در حال بالا رفتن است؛ در این حالت قله

!!

کاملاً از بین می‌رود و وارد اندازه‌گیری نمی‌شود. این پدیده با استفاده از دو اسکید در دو طرف سوزنک یا یکی در جلو و دیگری در پشت سنجه کاهش می‌یابد.

شکل ۲۷: اثرات فاز هنگام استفاده از یک اسکید

به طور کلی و برای جمع‌بندی می‌توان گفت که اسکید فیلتری است که پروفیل را کم و بیش اصلاح و تعدیل می‌کند؛ بنابراین شعاع آن باید به درستی انتخاب شود. برای اهداف عمومی، شعاع اسکید ۵۰ میلی‌متر مناسب است.

نیروی اعمال شده توسط اسکید بر روی سطح اندازه‌گیری شونده نباید بیش از $0.5N$ باشد.

محاسبه از طریق تداخل سنجی نوری:

استفاده از تکنولوژی نوری برای مطالعه‌ی سطح برای مدتی نسبتاً طولانی بسیار جامع و عمومی شده است و در سالهای گذشته پیشرفت‌های قابل توجهی برای اصلاح دقت در کیفیت سطح انجام شده است.

!!

تداخل سنجی:

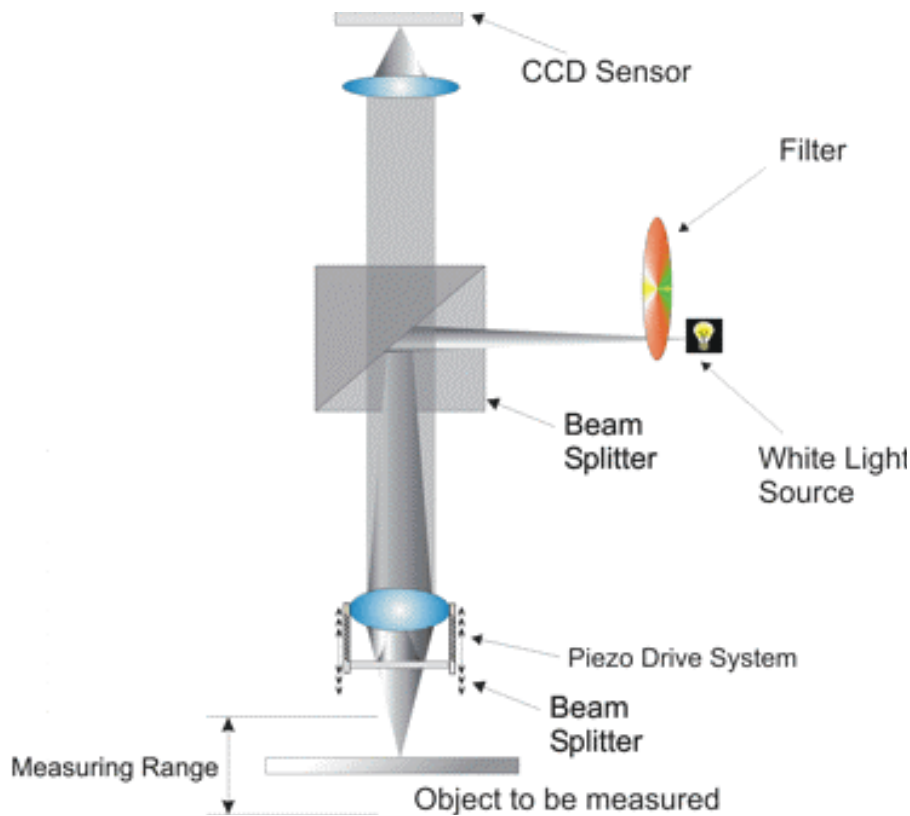
تداخل سنجی ابزار اندازه گیری امروزی مطمئناً ابتکار جدیدی نیست و فقط ترکیب تکنولوژی تداخل سنجی قدیم تر است که به وسیله ی کامپیوتر، نرم افزار و الکترونیک توانسته است اندازه گیری بسیار دقیق و با دقتی را ارائه دهد. برای نمونه دو تکنولوژی رایج که در آن از تداخل سنجی استفاده می شود، عبارتند از: انتقال فازی و اسکن نوری.

تداخل سنجی انتقال فازی ثابت کرده است که بسیار قوی است و در بسیاری از موارد تجاری و بازرگانی از این تکنولوژی استفاده می شود. این روش شامل اندازه گیری توسط حرکت فاز است که به عنوان یک نمونه اسکن می شود. هنگامی که این تداخل سنجی دقت بالایی دارد، شامل یک محدوده ی حرکت می باشد این نوع ابزارها به راحتی می توانند نشان دهند که اختلاف ارتفاع دو نقطه ی مجاور باید کمتر از $\frac{\lambda}{4}$ باشند که λ طول موج نور استفاده شده است. اگر شیب بیشتر از $\frac{\lambda}{4}$ در هر پیکسل باشد بنابراین ارتفاع مبهم چند برابر $\frac{\lambda}{2}$ موجود می باشد.

برای مثال منبع نور با طول موج $633nm$ می تواند به طور ماکزیمم $158.25nm = \frac{633}{4}$ را اندازه گیری کند.

برای برطرف ساختن این محدوده از انتقال فاز، از تداخل سنجی اسکن نوری استفاده شد.

!!

شکل ۲۸: طرح وار یک تداخل منبع نوری

در شکل ۲۸ طرح یک سیستم تداخل منبع نوری نشان داده شده است.

در قسمت بالایی پرتو شکن^۱ نور از منبع نور به عدسی شیئی هدایت می شود. ستونی از

پرتوهای شکسته شده در عدسی شیئی دوباره به ۲ شعاع نوری تقسیم می شوند. یکی از آنها

مستقیماً به نمونه هدایت می شود و دیگری به یک منبع بازتاب کننده داخلی.

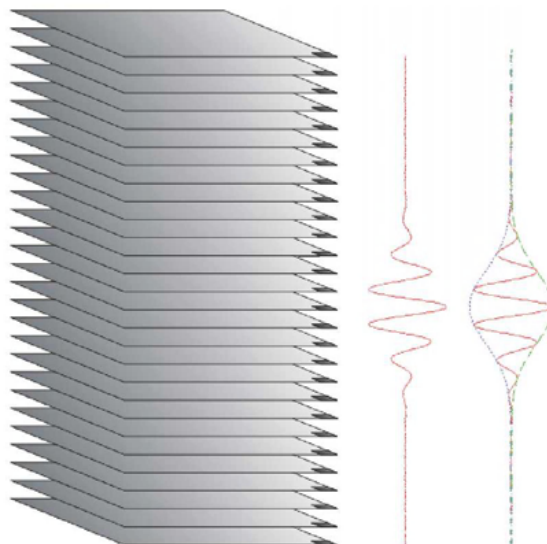
دو نور بار دیگر با هم ترکیب می شوند و به آشکارساز فرستاده می شوند. مسیری که نمونه و

منبع تداخل می کنند قابل مشاهده است. آشکارساز شدت تداخل سنجی شیئی اسکن شده را

اندازه گیری می کند.

^۱ - Beam splitter

شکل ۲۹: تصاویر لحظه‌ای آشکارساز

شکل ۲۹ نشان می‌دهد که چگونه آشکارساز تصاویری از نمونه‌ی اندازه‌گیری می‌گیرد. این عکس‌ها به صورت لحظه‌ای و شدتی گرفته می‌شوند. نواحی جالب برای اندازه‌گیری نواحی تداخلی هستند. این تصاویر لحظه‌ای استفاده می‌شوند تا صافی سطح را بررسی کنند. برای این کار از نور تک رنگ استفاده می‌شود زیرا باعث می‌شود دقت اندازه‌گیری افزایش یابد. روش‌های مختلفی برای کنترل حرکت تداخل سنجی و همچنین محاسبه‌ی پارامترهای سطح استفاده می‌شود. دقت و تکرارپذیری اسکن هنگام اندازه‌گیری نوری به کنترل مکانیزم اسکن و محاسبه ویژگی‌های سطح بستگی دارد.

!!

عامل مهم دیگر در تداخل سنجی امواج تداخل شئی است. یک بزرگنمایی کم می تواند باعث شود نواحی شئی بزرگتر مشاهده شود اما دقت به وسیلهی دقت آشکارساز کنترل می شود.

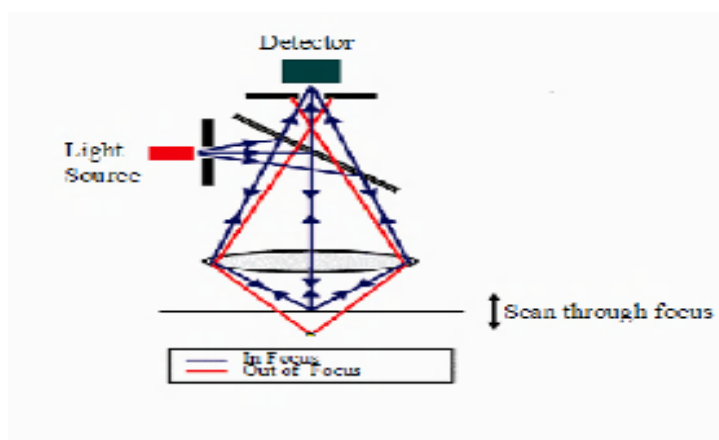
دقت های بیشتر نیاز به بزرگنمایی بیشتر اشیاء دارد ولی منطقه اندازه گیری شده، کوچک می شود. در حال حاضر محدودهی دقت برای تداخل سنجی نوری در حدود 0.5 میکرون است. زیرا اثرات تجزیهی نور ماکزیمم تحت ممکن را محدود می کند. جنبهی دیگر هنگامی انتخاب یک شئی به عنوان *Numerical aperture* است.

Numerical aperture (NA) مرتبط با زاویه ای است که نور با شئی برخورد می کند. بیشترین مقدار (*NA*) هنگامی است که بیشترین مقدار زاویه اندازه گیری شود. به طور معمول بیشترین مقدار بزرگنمایی اشیاء می تواند بیشترین مقدار (*NA*) را ایجاد کند. مشکلاتی که هنگام تداخل سنجی ممکن است ایجاد شود، وجود فیلم های نازک است که می تواند یک مجموعهی دومی از حاشیه های تداخلی تشکیل دهد. دو مجموعه از خطوط و حاشیه می تواند باعث به وجود آمدن خطا در آنالیز سطح شود. همچنین مواد با ویژگی های نوری غیر مشابه می تواند در اندازه گیری خطا ایجاد کند.

!!

میکروسکوپ هم کانون:

روی میکروسکوپ هم کانون برای اولین بار توسط *Minski* در سال ۱۹۵۷ مورد استفاده قرار گرفت که امروزه به ابزارهای قوی تری برای توصیف ویژگی های سطح تبدیل شده است. اساس کار میکروسکوپ هم کانون که *Minski* آن را دو میکروسکوپ کانونی نامید، در شکل ۳۰ نشان داده شده است.

شکل ۳۰: ساختار یک میکروسکوپ هم کانون

نور ساطع شده از منبع نور نقطه‌ای در کانون در سطح شیئی میکروسکوپی تصویر می‌شود. موقعیت یک نمونه در کانون به سمت یک مقدار ماکزیمم در روزنه‌ی آشکارساز هدایت می‌شود و ک نور از دیفکوس نواحی شیئی تا حدی مشخص می‌شود. بسیاری از طراحی‌های میکروسکوپ‌های هم کانون برای بدست آوردن و محاسبه‌ی مکان نگاری داده‌ها امکان‌پذیر است. روش اسکن $x-y$ برای به دست آوردن ارتفاع متمایز قطعه در میکروسکوپ‌های هم کانون اسکن لیزر رشد یافته است.

!!

به علاوه اسکن در راستای Z ، برای ایجاد دقت در تمام داده‌ها و محاسبه مکان نگاری سه بعدی لازم است. اخیراً کاربرد این نوع روش در زیست‌شناسی، آنالیز سلول‌های پزشکی و آنالیز نرمی سطوح مهندسی مورد استفاده است. همه این کاربردها رایج است که مورد استفاده میکروسکوپ‌های هم کانون با بزرگنمایی بالا و (NA) بالایی باشند.

یکی از محدودیت‌های میکروسکوپ‌های هم کانون این است که به علت بزرگنمایی بالا میدان دید کوچکی را شامل می‌شوند.

برای اسکن دو بعدی عمقی قطعه، می‌توان از یک دیسک نپیکو استفاده کرد. این دیسک شامل سوراخ‌هایی با قطر ۲۰ میکرون است که با فواصل ۲۰۰ میکرون تفکیک شده‌اند و به شکل مارپیچی مرتب شده‌اند. دیسک گردان به وسیله امواج سطحی روشن شده است و به عنوان منبع نور چندگانه عمل می‌کند و روی صفحه‌ی کانون شیئی شیئی میکروسکوپی تصویر می‌شود. پس از بازتاب و جدا شدن نور از نمونه هر روزنه‌ی دیسک به عنوان روزنه آشکارساز عمل می‌کند.

یک نمونه اندازه‌گیری شده این نمونه با سه تکنولوژی مختلف گفته شده یعنی، تداخل‌سنجی

Taylor Hobson Taly surf CCI 6000، سیستم هم کانون (***Taylor Hobson Taly***)

(***Surf CLA***) و روش سوزنی (***Taylor Hobson Taly scan 250***). مرحله‌ی آنالیز ارتفاع هر

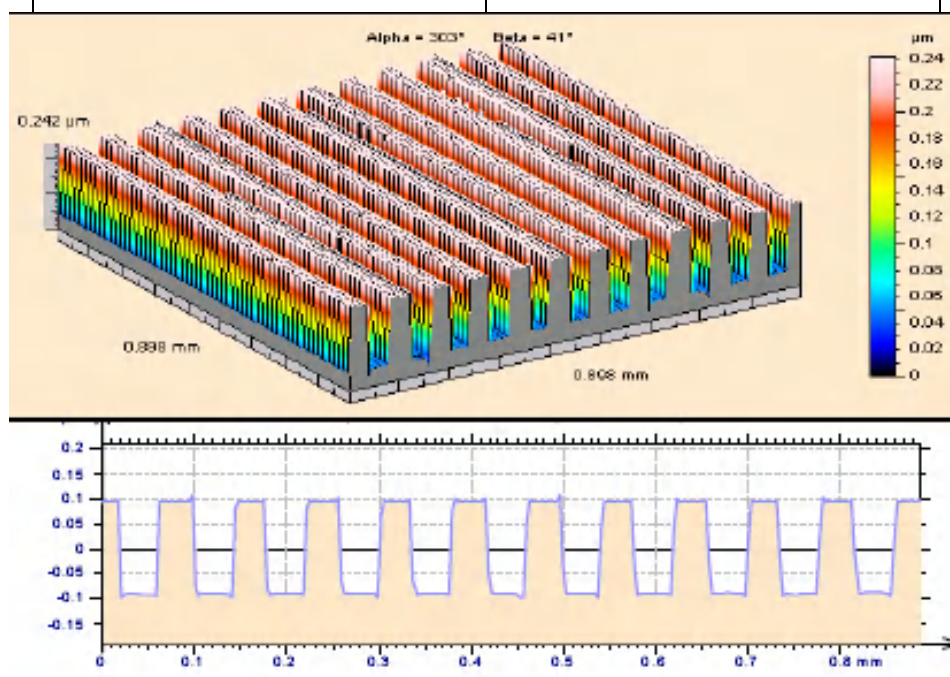
سه روش در جدول ۶ آمده است. واضح است که اندازه‌گیری در سه طریق مشابه هم هستند.

!!

چرا که هر روش با نمونه‌ای کالیبره شده‌اند که تفاوت زیادی از نظر کالیبراسیون با نمونه نداشتند.

جدول ۶- پستی و بلندی اندازه‌گیری شده

روش اندازه‌گیری	ارتفاع پستی و بلندی
تداخل سنجی	187.5 nm
هم‌کانونی	188 nm
سوزنی	187 nm

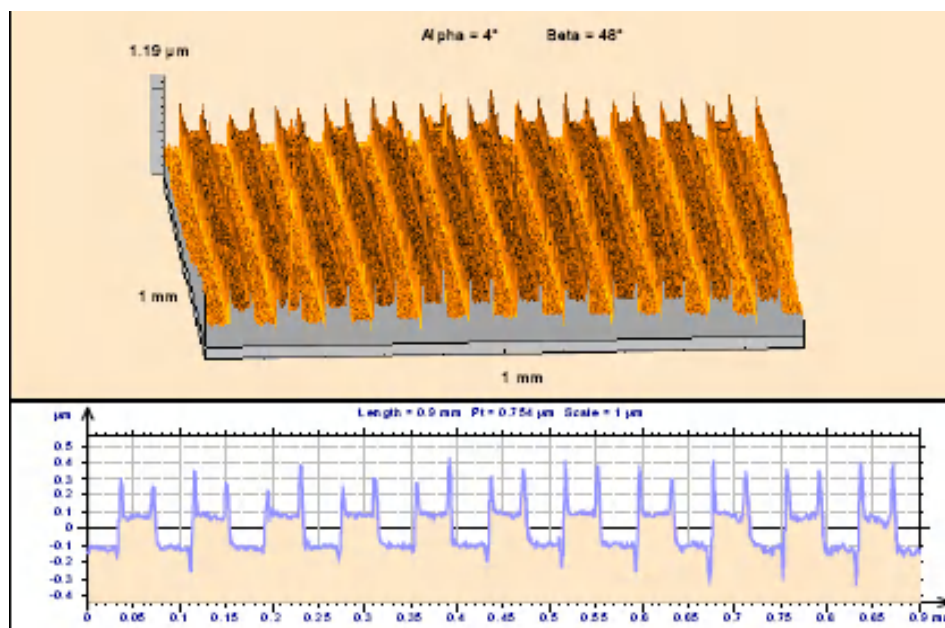
شکل ۳۱: اندازه‌گیری تداخل سنجی نوری

!!

شکل ۳۱ اطلاعاتی درباره‌ی روش تداخل‌سنجی ارائه می‌دهد. مراحل و دوره‌های طی شده برای سطح به روشنی دیده می‌شود و اینکه ارتفاع پستی و بلندی‌ها به طور میانگین 187.5nm می‌باشد ویژگی مهم دیگر در اندازه‌گیری زمان اندازه‌گیری است که در این روش ۱۵ ثانیه و بدون تماس با سطح صورت گرفته است. اندازه‌گیری نشان می‌دهد که از روش اسکن نوری (CCT) استفاده شده که اسکن در تمام مسیر بر قطعه عمود بوده است. تداخل‌سنجی انتقال فاز همچنین برای نمونه‌های مشابه استفاده می‌شود اگر چه حداقل طول موج نور لازم برای اندازه‌گیری مطمئن باید 750 nm باشد.

یکی از مشکلات رایجی که دستگاه‌های نوری با آن مواجه‌اند، ترکیب موادی است که خواص نوری مختلفی دارند که می‌توانند در سیستم خطا ایجاد کنند. در گذشته با اضافه کردن یک ثابت مشکل مواد غیرمشابه را حل می‌کردند. این اصلاحیه ایده‌آل نبود چرا که مواد مرتباً تعویض می‌شد و یا از مواد آلیاژی استفاده می‌شد. اما امروزه این امکان وجود دارد که در مدت اندازه‌گیری این مشکل به وسیله‌ی استفاده از تداخل‌سنجی مشابه سازی حل شود.

!!

شکل ۳۲: اندازه گیری کانونی

شکل ۳۲ نشان می دهد که داده ها از روش هم کانونی هستند. به راحتی می توان لبه ها را در

شکل مشاهده کرد و این نشان می دهد که ارتفاع پستی و بلندی ها $188nm$ هستند.

اثرات لبه ها، به علت پیکسل هایی هستند که در لبه ها از بین رفته اند و باعث ایجاد خطا شده اند.

این روش می تواند موقعیت نمونه را با همان ارتفاع ولی با پهنای متفاوت اندازه گیری کند.

زمانی که برای اندازه گیری نمونه صرف شد، ۵ دقیقه بود که باعث افزایش احتمال حرکت در

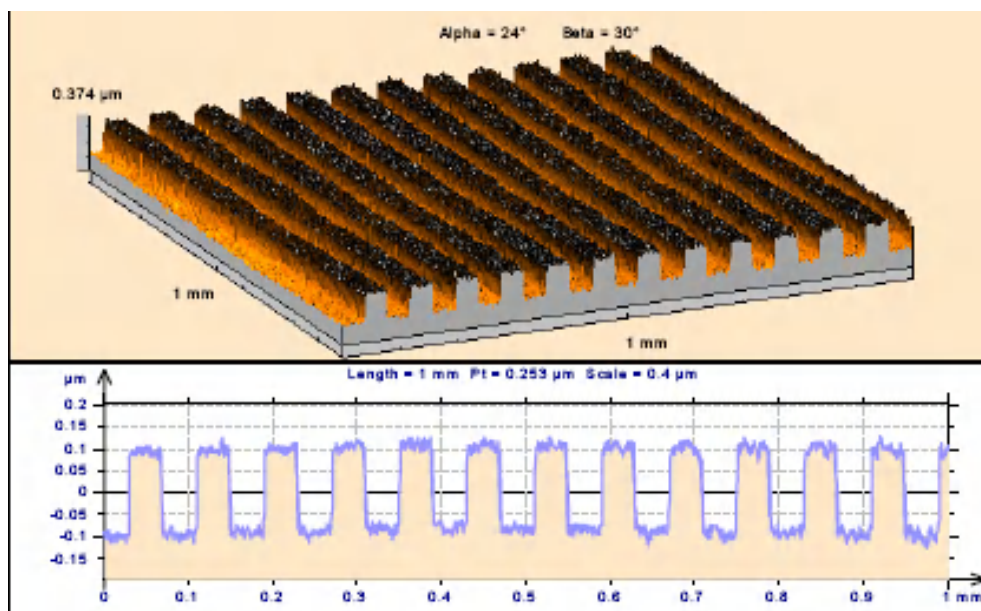
اندازه گیری می شود.

این مشکل حرکتی از تکنولوژی هایی ناشی می شود که زمان زیادی برای اندازه گیری صرف

می کنند. اما در روش های کانونی دیگر که قادر باشند اندازه گیری را با سرعت بیشتری انجام

دهند احتمال ایجاد چنین مشکلی کم است.

!!

شکل ۳۳: اندازه گیری سوزنی

شکل ۳۳ داده‌ها را براساس روش سوزنی نشان می‌دهد. درجه ارتفاع اندازه گیری شده ($187nm$) به اندازه گیری از دو روش قبل نزدیک است و اندازه گیری به نظر خوب می‌رسد. سیستم‌های اندازه گیری سوزنی اغلب برای اسکن مورد استفاده قرار می‌گیرند ولی این روش همیشه و به تنهایی برای اسکن و توصیف سطوح ایده آل نیست. همچنین این امکان را دارد که به اندازه گیری ۳ بعدی سطح با تعیین ویژگی‌های سطح پردازد و اطلاعات را برای اندازه گیری مورد بحث قرار دهد. اندازه گیری سه بعدی سطح مجموعه‌ای انفرادی از یک اسکن خطی است و بنابراین زمان زیادی برای جمع‌آوری داده‌ها نیاز دارد. برای مثال اندازه گیری قبل در مدت ۳۰ دقیقه انجام گرفت. به علت زمان طولانی اسکن، محیط باید تا حد ممکن پایدار باشد تا از حرکت سیستم دوری شود. دیگر پی آمد این روش مشکلات

!!

تماسی اندازه گیری سطح است. اگر نیروی سوزنک خیلی زیاد باشد می تواند باعث مخدوش کردن سطح شود و یا اگر شدت کمتری داشته باشد به علت خاصیت الاستیسیته سطح، ممکن است مقداری در سطح فرو رود و هنگامی که سوزنک برداشته شود، سطح بازیابی شود.

اسکن میکروسکوپی پروب:

اسکن میکروسکوپی پروب^۲ (SPM) تکنولوژی جدیدی است که به مکانیک پروب برای ایجاد تصاویر بزرگ شده، وابسته است. این ابزار قابل عمل در محدودیت محیطی، مایع یا خلاء می باشد و ویژگی ها را به صورت ۳ بعدی کمتر از کسری از یک آنگستروم ارائه می دهد.

بیشتر این ابزارها تصاویر بزرگ شده ای برای بدست آوردن داده ها از روی سطوح نمونه ایجاد می کنند. این وسیله شامل حس گر پروب، سفال پیزوالکتریک برای موقعیت یابی پروب یک بخش کنترل الکترونیکی و یک کامپیوتر برای کنترل پارامترهای اسکن به خوبی تصاویر ارائه شده می باشد. هر یک از این اجزاء در ادامه بحث می شود.

یکی از اجزای اساسی این دستگاه حس گری با دقت بسیار بالا می باشد. این حس گرها می توانند به طور عادی تغییرات ارتفاع را به کوچکی ۰/۱ آنگستروم را حس کنند. دو نوع

² - Scanning Prob microscopy

رایج حس گر (*STM*) و حسگر نیرویی (*AFM*) هستند از نوع *STM* برای اندازه گیری جریان گذرنده بین یک پروب فلزی و یک نمونه رسانا که به شدت به هم نزدیکند، استفاده می شود. به علت اثرات تونلی مکانیک ذره الکترون ها می توانند از پروب به سطح منتقل شوند. حتی بین دو ماده ای که از نظر فیزیکی در تماس نباشند.

محدودیت مهم این روش این است که نمونه مجبور است هدایت شود.

هیچ یک از مناطق کنترلی سبب نمی شود که نوک پروب روی سطوح خطوطی ایجاد کند. برخلاف حسگر *STM* (*AFM*)³ حسگر میکروسکوپی نیرویی - اتمی بدون اسکن هدایتی نمونه عمل می کند. این نوع ابزار قادر است به دو مدل اسکن اولیه تقسیم شود.

هنگام تماس نوک پروب که در انتهای سگدست نصب شده است عبور از سطح نمونه و تماس فیزیکی مستقیم را حس می کند. هنگامی که نوک پروب ویژگیهای توپوگرافی مختلفی را حس می کند در نوک و سگدست انحراف ایجاد می شود.

اشعه نوری از لیزری کوچک به سمت سگدست پرتاب می شود و در چهار بخش آشکارساز تصاویر بازتاب می شود.

مقدار انحراف پایه می تواند از روی تغییرات شدت نور روی بخش ها محاسبه شود.

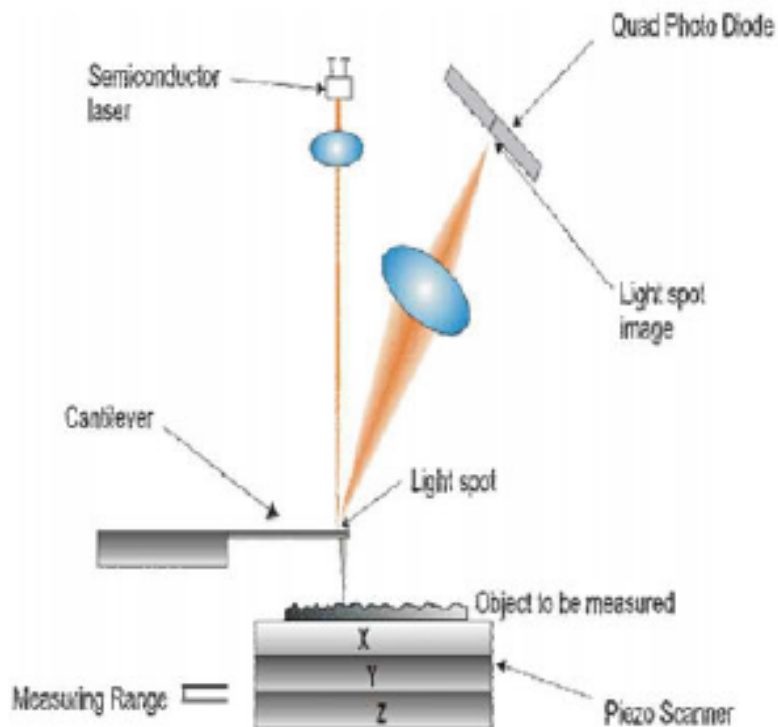
قانون هوک رابطه بین حرکت پایه و نیروی لازم برای ایجاد حرکت را ارائه می دهد.

$$F = -Kx$$

³ - Atomic force microscopy

شکل ۳۴: طرح یک

سیستم AFM

از زمانی که حرکت یک انگستروم اندازه گیری شد، نیروهای کمتر از ۱۰ پیکونیوتن قابل شناسایی شوند. هنگامی که پایه روی سطح نمونه، هنگام اسکن حرکت می کند، حرکات افقی پایه ممکن است روی سطح نمونه ی نرم یا ضعیف، آسیب وارد کند. به خاطر این پدیده، حرکات های آهسته قابل ترجیح است. در عملکرد حرکت آهسته، پایه به علت تشدید بسامد، نوسان می کند. در این حالت تغییرات دامنه ی نوسان پایه که در نزدیکی سطح قرار دارد، ثبت می شود.

!!

این حالت باعث می‌شود که نیروهای خیلی خیلی کوچکی بین نوک و سطح نمونه ایجاد شود. بنابراین احتمال آسیب بر روی مواد نرم کاهش می‌یابد. حالت حرکت آهسته بیشتر برای ابزارهای (*AFM*) رایج است و مورد استفاده قرار می‌گیرد. این نوع ابزار صرفاً برای ابزارهای متدولوژی با دقت بسیار بالا مورد استفاده‌اند به این معنی که می‌توان اندازه‌گیری‌های ایده‌آل حتی کمتر از میکرون را اندازه‌گیری کنند.

اگرچه محدودیت‌هایی در این روش وجود دارد. مهم‌ترین محدودیت این روش این است که مناطق ماکزیمم به طور معمولاً تا ۱۰۰ میکرون اندازه‌گیری می‌شوند و شاید دیگر مشکل زمانی است که برای اندازه‌گیری صرف می‌شود. به طور معمول ۲ تا ۵ دقیقه برای هر اندازه‌گیری صرف می‌شود اما قابلیت تکرار در روش (*AFM*) وجود دارد.

نوع دیگری از اسکن نوری میکروسکوپی^۴ (*NSOM*) این امکان را به کاربر می‌دهد تا با ابزار نوری استاندارد که با سیستم (*SPM*) ترکیب شده است، استفاده کند. ترکیب روش (*SPM*) با روش‌های نوری جمع‌آوری داده‌ها با دقت بسیار بالا را امکان‌پذیر می‌کند. اجزای متداول نوری و آشکارسازها برای جمع‌آوری و اندازه‌گیری ویژگی‌های مختلف سطح از قبیل شدت، طول موج و... استفاده می‌شوند. به این طریق آزمایش (*NSOM*) بیان می‌شود.

⁴ Near- field scanning optical microscopy

لیزری با ویژگی های نوری مناسب برای ایجاد سیگنال هایی نزدیک سطح، درون پروب نوری پرتاب می شود. یک اسکن میکروسکوپی پروب (*SPM*) شیارهای سطح را زیر روزنه ی چشمی پروب حس می کند. اجزای نوری از قبیل آینه ها، فیلترها و آشکارسازهای ثبت کننده ی حساسیت ها برای آشکار کردن سیگنال های سطحی به کار گرفته می شوند.

اینترفرومترها (محاسبه تختی و موازی)

اگر چه می توان از *Optical flat* در نور روز و یا در نور تقریباً تک رنگ (مثل نور یک لامپ سدیم که از فیلتر زرد عبور نماید) استفاده کرد، ولی دارای معایب زیر است:

الف: مشکل است که *Optical flat* را روی سطح کار به طریق مناسب قرار دهیم زیرا با فشار بیشتر و یا کمتر تعداد خطوط کم و زیاد می شوند.

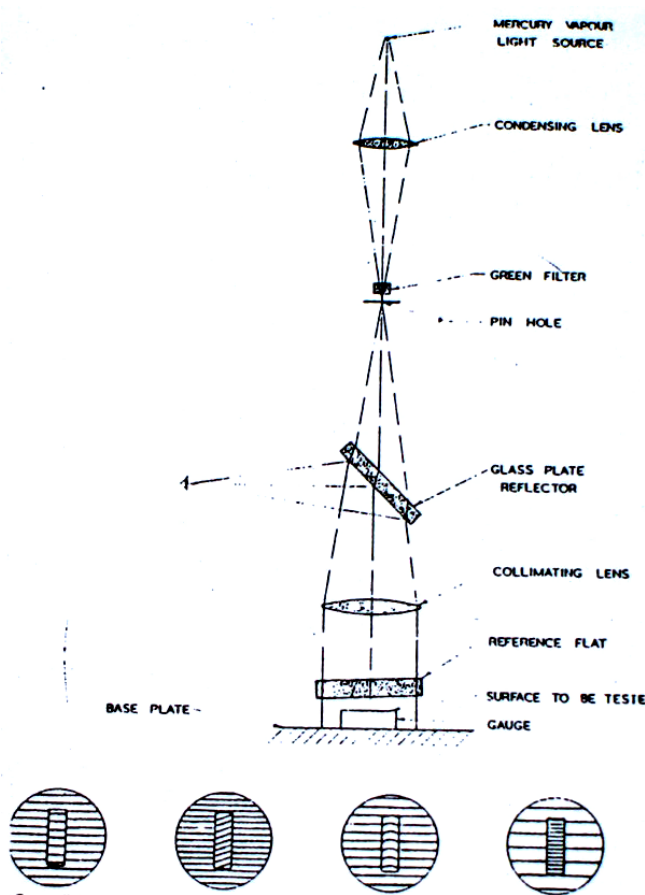
ب: با استفاده از نور تک رنگ نمی توان خطوط را مستقیماً از بالا مشاهده کرد و این باعث خطا در شمارش تعداد و یا شکل آنها می شود.

با استفاده از وسایلی به نام اینترفرومترها این اشکالات رفع شده است. در اینجا دو نوع اینترفرومتر را که تختی سطح را اندازه گیری و دیگری طول قطعات را مستقیماً طول نور موج نور را اندازه گیری می نماید شرح می دهیم:

!!

اینترفرومتر اندازه‌گیری تختی و موازی

دستگاهی است که اساس آن بطور شماتیک در شکل صفحه بعد نشان داده شده است. این دستگاه تشکیل شده از یک لامپ جیوه‌ای که تشعشعات آن از فیلتر سبز عبور کرده، بنابراین دیگر رنگها را دفع و فقط نور سبز را که طول موج آن نزدیک به $(0.5\mu m)$ است عبور می‌دهد.

شکل ۳۵: ساختار اینترفرومتر تختی سنج

و این نور بعد از عبور از یک نیمه آینه و عدسی محدب وارد *Optical flat* شده و به سطح اندازه گیری تابیده می شود. خطوط تداخلی نور تشکیل شده روی قطعه کار مستقیماً از بالا و از طریق شیشه ضخیم نیمه منعکس کننده (نیمه آینه) که در وضعیت ۴۵ درجه نسبت به محر نور قرار گرفته دیده می شود. همچنین بایستی یادآور شد که تختی سنج روی قابی قرار گرفته که می توان زاویه اش را نسبت به میزی که قطعه کار روی آن قرار گرفته تغییر داد. علاوه بر آن میز قطعه کار را می توان چرخانده بطوریکه خطوط نورانی بتواند بهترین موقعیت را پیدا نماید.

یک مزیت این روش این است که می توان آن را برای آزمایش موازی بودن دو سطح قطعات اندازه گیری شده به کار برد برای کار با این دستگاه از دو روش استفاده می شود:

۱- اندازه گیری قطعات کمتر از ۲۵ میلیمتر.

۲- اندازه گیری قطعات بیشتر از ۲۵ میلیمتر.

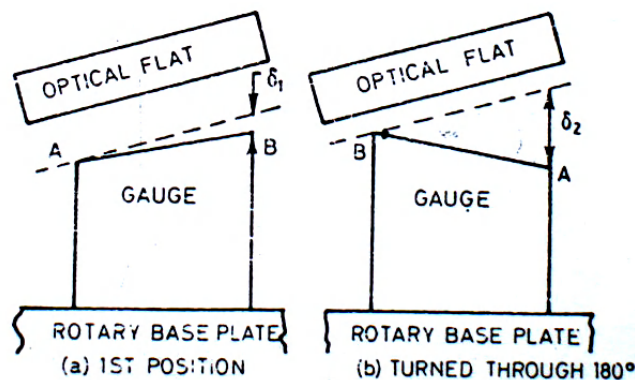
موقعی که قطعات کوچکتر از ۲۵ میلیمتر را اندازه گیری می کنیم، خطوط تداخلی نور هم روی سطح میز که قطعه مورد آزمایش روی آن قرار گرفته است و هم روی سطح خود قطعه تشکیل می شود. بعلاوه این که قطعه روی سطح میز چسبیده شده سطح پائین آن با میز موازی بوده، حال اگر سطح بالایی موازی باشد خطوط روی سطح قطعه کار موازی و با فواصل

!!

مساوی با خطوط میز خواهند بود. حالات دیگر وقتی که سطح قطعه کار در طول و یا عرض موازی نبوده یا محدب و مقعر نباشد در شکل صفحه قبل نشان داده شده است.

اگر قطعه مورد اندازه گیری بزرگتر از ۲۵ میلیمتر باشد، خطوط روزی میز بسختی دیده می شود اما چون میز حول محور خود به طور کاملاً موازی می چرخد بنابراین اگر قطعه دو سطح موازی نباشد در نتیجه زاویه ای که با تختی سنج می سازد مطابق شکل a دیده می شود.

حال اگر میز دقیقاً ۱۸۰ بچرخد سطح کار زاویه اش با تختی سنج زیادتر خواهد شد و تعداد بیشتری خطوط دیده خواهد شد مطابق شکل b و اگر تعداد خطوط بعد از چرخاندن یکسان باشد در نتیجه دو طرف سطح با هم موازی هستند.

شکل ۳۶

حال اگر فرض کنید روی یک قطعه کار در وضعیت a تعداد ۱۰ خط دیده شود و در وضعیت b ۱۸ خط بنابراین خواهیم داشت:

$$\delta_1 = 10 \times \frac{\lambda}{2}$$

!!

$$\delta_2 = 18 \times \frac{\lambda}{2}$$

تغییر وضعیت زاویه‌ای برابر است با (تفاوت ابتدا و انتهای قطعه کار) $\delta_2 - \delta_1$ و بنابراین خواهیم داشت.

$$\delta_2 - \delta_1 = 8 \times \frac{\lambda}{2}$$

و اما خطای ناموازی بودن برابر است با:

$$\frac{\delta_2 - \delta_1}{2} = \frac{8}{2} \times \frac{\lambda}{2} = 4 \frac{\lambda}{2}$$

و در صورتیکه طول موج نور برابر با نیم میکرومتر باشد خواهیم داشت:

$$\frac{\delta_1 - \delta_2}{2} = \frac{4 \times 0.5}{2} = 1 \mu m$$

بنابراین قطعه کار خطایی برابر با یک میکرومتر در طول خود دارد.

!!

!!

!!

!!

!!

!!

!!

!!

!!

References

- Journal of Physics: Conference Series **13** (2005) 458–465 in 7th International Symposium on Measurement Technology and Intelligent Instruments
- Surface metrology and contact roughness measurment. Author: Morteza dashtizadeh(M.Sc.) & Farid reza biglari(Ph.D.)
- Kingslake, Vol IV